

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนวัดม่วง กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวอัมพรรัตน์ ทองเนียม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว
พฤษภาคม 2545
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

341.264

๑555 ๓

ร. 3

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนวัดม่วง กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวอัมพรรัตน์ ทองเนียม

22 ต.ค. 2545

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

พฤษภาคม 2545

4 152070

อัมพรรัตน์ ทองเนียม. (2545). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดม่วง กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา
การแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดม่วง กรุงเทพมหานคร ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่
ตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว และตัวแปรด้านบรรยากาศการเรียนการสอน แหล่งข้อมูล
เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดม่วง จำนวน 160 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 83
คน และนักเรียนหญิง 77 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้อง
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
ได้แก่ การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation
Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ
Stepwise

ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้

1. สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการปฏิบัติตัวในห้องเรียน การ
ปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน และพฤติกรรมการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนัก
เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วน เพศฐานะเศรษฐกิจของ
บิดามารดา อาชีพของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา บรรยากาศในครอบครัวโดย
รวม วิธีการสอนของครู สถานที่เรียน การวัดผลและการประเมินผล การเรียนของนักเรียน
บรรยากาศการเรียนการสอนโดยรวม มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัย
สำคัญทางสถิติ

2. สมการที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ได้ดีที่สุดคือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน รองลงมาคือ การปฏิบัติตัวในห้องเรียนตัวแปรทั้ง 2 ตัว
แปรสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 10.8

3. สมการที่สามารถพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่

- 3.1 สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัด
ม่วง กรุงเทพมหานคร ในรูปใช้คะแนนดิบ

$$Y = 1.60 + 0.02 (\text{สื่อ อุปกรณ์การเรียนสอน}) + 0.02 (\text{การปฏิบัติตัวในห้องเรียน})$$

3.2 สมการพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน
วัดม่วง กรุงเทพมหานคร ในรูปใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = -0.152 (\text{สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน}) + 0.309 (\text{การปฏิบัติตัวในห้องเรียน})$$

VARIABLES RELATED TO ACADEMIC ACHIEVEMENT OF PRATHOMSUKSA VI STUDENTS OF
WATMOUNG SCHOOL IN BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
MISSAMPORNRAT THONGNIUM

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University

Ampomrat Thongnium. (2002). *Variables Related to Academic Achievement of Prathomsuksa VI Students of Watmoung School In Bangkok*. Master Project, M.Ed. (Guidance and Counseling Psychology). Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor : Prof. Dr. Pongpan Kirdpitak ,

The purposes of this study was to study variables related to research was to investigate the variables related to academic achievement of Prathom Suksa VI Students of Watmoung school in bangkok. Variables studied were the predictors variables : personal variables, family variables and (3) classroom atmosphere ; and the criterion variable : academic achievement. The population for this study were 160 sixth grade students of these 106 students, 83 were male and 77 were female. The research instrument was a questionnaire measuring variables related to academic achievement of prathom Suksa VI students. Methods of analyses were Pearson - Moment Correlation and Stepwise Multiple Regression analysis.

The results of the study were as follows :

1. Statistically significant relationships were found between Prathom Suksa VI students' academic achievement and the variables of the use of support techniques and materials at .05 level and the students' inclass learning behaviors, outside class learning behaviors, and learning behaviors (total score) at .01 level . In this regard, non significant relationships were found between students's academic achievement and their genders, parents, economic status, parents' occupations, parents' marital status, family atmosphere (total scores) , teacher teaching styles, classroom setting, and classroom atmosphere.

2. Analyses revealed that the students' academic achievement and the use of support techniques and materials significantly predicted the students' academic achievement in the first and second position at .05 level with 10.80 % of the variability in academic achievement predictable from the stated variables.

3. The following equations proved to be statistically significant predictors of the Prathom Suksa VI students' academic achievement at .05 level were as follows :

3.1 In term of raw scores

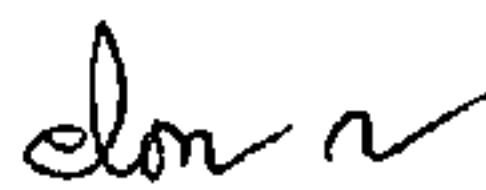
$$Y = 1.66 + 0.02 (\text{Use of support techniques and materials}) + 0.02 (\text{Inclass learning behaviors})$$

3.2 In term of standard score

$Z = -0.152$ (Use of support techniques and materials) + 0.309 (Inclass learning behaviors)

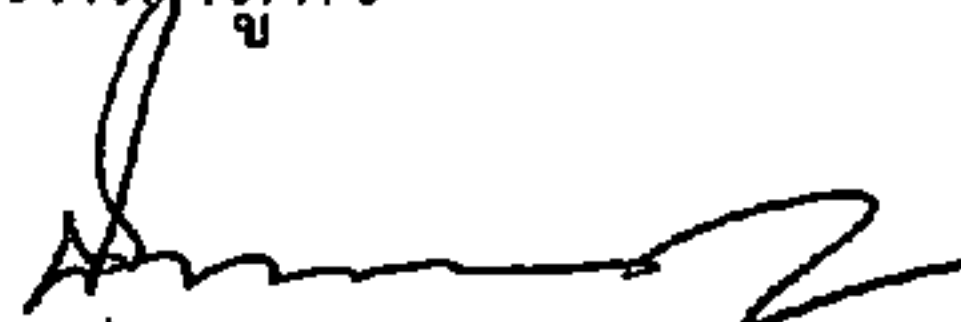
อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการ
สอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

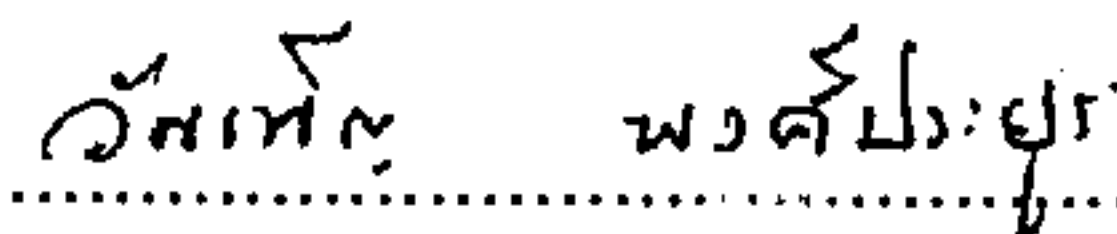

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทนา วงษ์อินทร์)

คณะกรรมการสอบ

(ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์)

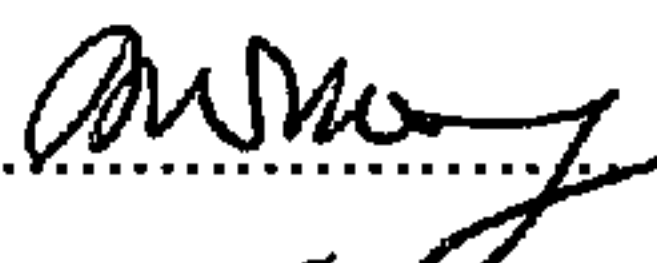

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วันเพ็ญ พงศ์ประยูร)

(อาจารย์ไพศาล อันประเสริฐ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ ดร. คมเพชร จิตรสุกุล)

วันที่ 10 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2545

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีจากความกรุณาของ ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ ประธานควบคุมสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์วันเพ็ญ พงศ์ประยูร และอาจารย์ ไพศาล อ้นประเสริฐ เป็นกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ในครั้งนี้ ที่กรุณาให้คำแนะนำ แนวคิด และข้อเสนอแนะ ตลอดจนช่วยตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้จนกระทั่งสำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณและความกรุณาที่ได้รับจากท่านอาจารย์เป็นอย่างมาก จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์วันเพ็ญ พงศ์ประยูร ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา และคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ และคณะครู อาจารย์ โรงเรียนวัดม่วง สังกัด กรุงเทพมหานคร ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ และความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณนักเรียนที่เป็นแหล่งข้อมูล ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามของการศึกษาครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อนๆ วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนวทุกท่าน คุณประทีป ชินสาย และคุณชวนะ โสภาสิน ที่ช่วยเหลือ และให้กำลังใจในการทำวิจัยจนสำเร็จ

ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงสุด และขอโน้มระลึกถึงพระคุณของคุณพ่อ คุณแม่ คุณเอนก ทองเนียม ที่ให้ความรัก ความห่วงใย กำลังใจ และทุนทรัพย์จนผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษา

อัมพรรัตน์ ทองเนียม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	2
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	2
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	6
ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	6
องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	7
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	8
อาชีพของบิดามารดา.....	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	11
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	11
งานวิจัยในประเทศ.....	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน.....	12
ความหมายของพฤติกรรมการเรียนรู้และนิสัยในการเรียน.....	12
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน.....	13
พฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	14
การสร้างพฤติกรรมการเรียนที่ดี.....	16
วิธีแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมการเรียน.....	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน.....	18
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	18
งานวิจัยในประเทศ.....	20
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในครอบครัว.....	21

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนรู้การสอน.....	23
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลและประเมินผลการเรียน.....	26
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	28
แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	28
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
สัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า.....	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	51
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า.....	51
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
อภิปรายผล.....	54
ข้อเสนอแนะ.....	59
บรรณานุกรม.....	60
ภาคผนวก.....	68
ภาคผนวก ก.....	69
ภาคผนวก ข.....	73
ภาคผนวก ค.....	82
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	86

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	42
2	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามสถานภาพสมรสของบิดามารดา รายได้เฉลี่ยของครอบครัว.....	43
3	แสดงจำนวนและร้อยละของอาชีพบิดามารดาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.	44
4	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรด้านส่วนตัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	45
5	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรด้านครอบครัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	45
6	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรด้านบรรยากาศการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	46
7	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านบรรยากาศการเรียนการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	47
8	แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นตัวแปรเกณฑ์ โดยใช้ Stepwise.....	48
9	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	48
10	ค่าสถิติของตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ Stepwise.....	49
11	แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามด้านพฤติกรรมการเรียน.....	83
12	แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามด้านครอบครัว.....	84
13	แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามด้านบรรยากาศการเรียนการสอน	85

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นพระราชบัญญัติการศึกษา ฉบับปัจจุบันที่ได้รับการพัฒนาเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง แนวการจัดการศึกษาของพระราชบัญญัติการศึกษานี้ คือ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่า มีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอน และผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียน การสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

การที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนนั้น สิ่งสำคัญที่น่าจะเกี่ยวข้องกับผู้เรียน อาจได้แก่ ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านการเรียน รวมทั้งตัวแปรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้สถาบันการศึกษามีคุณภาพทางวิชาการ คือ คุณาจารย์ ดังนั้น การประเมินมาตรฐาน การศึกษาของสถาบันจึงยึดหลักเกณฑ์ที่ว่าต้องมีคุณาจารย์ที่ทรงคุณวุฒิเปรียบพร้อมทั้งด้านประมาณ และความสามารถซึ่งจะทำให้มั่นใจว่ามาตรฐานการศึกษาจะติดตามไปด้วย และเมื่อวิเคราะห์ให้ลึกซึ้งมักพบว่า ความมีชื่อเสียงของสถาบันการศึกษาจะเกี่ยวพัน กับคุณภาพของอาาจารย์เสมอ (วิจิตร ศรีสอาน .2528 : 71)

จากการศึกษาของโคแกน (Cogan .1975 : 135-139) พบว่าบรรยากาศทางการเรียนที่ผู้สอนแสดงความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรกับผู้เรียนมากเท่าใด ก็จะทำให้ผู้เรียนพร้อมที่จะพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งผู้สอนมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียนของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนมีความศรัทธาในตัวผู้สอนจะช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน จะทำให้ผลการเรียนดีขึ้น ดังนั้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนจึงมีความสำคัญยิ่ง

นอกจากนี้บรรยากาศในครอบครัวมีอิทธิพลต่อความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของบุคคลในครอบครัว บรรยากาศที่ดีในครอบครัวเกิดจากบุคคลในครอบครัวแสดงความรัก ความเข้าใจซึ่งกันและกัน เมื่อสมาชิกในครอบครัวประสบปัญหาทุกคนยินดีที่จะหันหน้าเข้าหากัน ซึ่ง ครอนบาค (Cronbach .1970 : 112-115) กล่าวว่าคุณลักษณะทางจิตวิทยาในครอบครัวซึ่งประกอบด้วยบรรยากาศทางปัญญา และบรรยากาศทางอารมณ์ สำหรับบรรยากาศทางอารมณ์นั้น เป็นคุณลักษณะหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในครอบครัวที่บิดามารดาสร้างขึ้น เด็กที่ประสบความสำเร็จในชีวิตส่วนมากจะมาจากครอบครัวที่บิดามารดามีเจตคติที่ดีต่อบุตรธิดา และมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ถ้า

เด็กมีบิดามารดาที่เข้าใจตน ให้ความรัก ความอบอุ่น และช่วยเหลือในเวลาที่ต้องการ เด็กย่อมมีสุขภาพจิตดี และจะช่วยให้เด็กเรียนได้เต็มที่ ตลอดทั้งประสบความสำเร็จในการเรียน

ปัญหาในการจัดการศึกษาที่ครูผู้สอนประสบอยู่ทั้งในอดีต และปัจจุบัน ที่ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร คือพฤติกรรมการเขียนที่ไปเหมาะสมของนักเรียน เกิดจากการไม่ตั้งใจเรียน พุดคุยในห้องเรียน ขาดการวางแผนในการเรียน ไม่ส่งงานตามกำหนด ซึ่งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเหล่านี้รบกวนการดำเนินการสอนของครูทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนไม่สามารถดำเนินไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ตลอดจนนักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนเท่าที่ควร พฤติกรรมการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมานานแล้ว และมีผู้ให้ความสนใจแก้ไขมาตลอด ดังที่ปรากฏในงานวิจัยของ ฮิลเดรท (Hildreth. 1966 : 424) ที่พบว่าสาเหตุที่เด็กฉลาดจำนวนหนึ่งไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน เนื่องจากมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำด้านการเรียนไม่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โฮลทซ์แมน (Holtzman. 1967 : 5) ได้ทำการศึกษาพบว่าพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำด้านการเรียนที่เหมาะสมมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนสูง นอกจากนี้ ฮัมพรี (Humpry. 1960 : 125-131) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของกิจกรรมนอกโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์พบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ งานศิลปะและกิจกรรมทางสังคมค่อนข้างสูงมาก ส่วนเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำใช้เวลาส่วนใหญ่ในการดูโทรทัศน์ ร้องเพลง และเล่นเกมต่าง ๆ

ปัจจุบันโรงเรียนวัดม่วง อยู่ในแหล่งชุมชน คนในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง และเกษตรกรรม สมาชิกภายในครอบครัว ต้องช่วยกันทำงานจึงทำให้นักเรียนแบ่งเวลาในการทำการบ้าน ทบทวนความรู้ได้น้อยลง และจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอน และจากการสัมภาษณ์ ครูที่ปรึกษา ครูประจำวิชา พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 คิดเป็นจำนวน 6 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.00 - 2.99 จำนวน 107 คน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 3.00 - 4.00 จำนวน 4 คน

จากการที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำนั้น ประเด็นปัญหาประการหนึ่งที่น่าจะเกี่ยวข้อง อาจจะเป็นเพราะว่า นักเรียนต้องแบ่งเวลาส่วนหนึ่งในการช่วยเหลืองานของครอบครัว อีกทั้งในเวลาเรียน นักเรียนยังมีความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียนไม่มากนัก หรืออาจจะเป็นเพราะว่าบรรยากาศทางการเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนของนักเรียน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ตัวแปรที่น่าจะเกี่ยวข้อง กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 น่าจะเกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านบรรยากาศการเรียนการสอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่ามีตัวแปรใดบ้างที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดม่วง กรุงเทพมหานคร

✓ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว และตัวแปรด้านบรรยากาศการเรียนการสอน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
2. เพื่อค้นหาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว และตัวแปรด้านบรรยากาศการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
2. มีตัวแปรอย่างน้อย 1 ตัวแปร ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ช่วยให้ทราบว่า มีตัวแปรใดบ้างที่มีเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและผู้วิจัยคาดว่าเป็นแนวทางให้นักเรียนได้ปรับปรุงตนเองด้านการเรียน และจะเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอน ครูที่ปรึกษา ตลอดจนผู้ปกครองมีความเข้าใจนักเรียนดีขึ้น และสามารถจัดเตรียมโครงการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่อไป ซึ่งจะยังให้ผลนักเรียนมีโอกาสประสบความสำเร็จการเรียนมากยิ่งขึ้น

✓ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนวัดม่วง จำนวน 160 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 83 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 77 คน

✓ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 1.1 ตัวแปรด้านส่วนตัวนักเรียน ได้แก่
 - 1.1.1 เพศ
 - 1.1.2 พฤติกรรมการเรียน แบ่งเป็น
 - 1.1.2.1 การปฏิบัติตัวในห้องเรียน
 - 1.1.2.2 การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน
 - 1.2 ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่
 - 1.2.1 ฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
 - 1.2.2 อาชีพของผู้ปกครอง
 - 1.2.3 สถานภาพสมรสของบิดามารดา

1.2.4 บรรยายภาคในครอบครัว

1.3 ตัวแปรด้านบรรยากาศการเรียนการสอน ได้แก่

1.3.1 วิธีสอนของครู

1.3.2 สถานที่เรียน

1.3.3 สื่ออุปกรณ์การเรียน การสอน

1.3.4 การวัดและการประเมินผลการเรียน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกเป็น 3 กลุ่ม

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ปัจจัยที่ส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อความสามารถในการเรียนของนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านการเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ด้านส่วนตัว หมายถึง ลักษณะเฉพาะของนักเรียนที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการศึกษาและสภาพโดยทั่วไปของนักเรียน ได้แก่

1.1.1 เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

1.1.2 พฤติกรรมการเรียน หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนทางด้านการเรียนของนักเรียนทั้งใน และนอกห้องเรียน ได้แก่

1.1.2.1 การปฏิบัติตัวในห้องเรียน ได้แก่ การนำอุปกรณ์การเรียนมาครบ เข้าชั้นเรียนตรงเวลา ตั้งใจฟังครูสอน จดคำอธิบายตามความเข้าใจของตนเอง

1.1.2.2 การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน ได้แก่ การทบทวนบทเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จ และส่งตามกำหนดเวลาไม่ละเลย หรือหลีกเลี่ยงงานที่ได้รับมอบหมาย พยายามติดตามผลงานของตนเองที่ได้ทำไปแล้ว เพื่อแก้ไขปรับปรุงงานที่บกพร่องให้ดียิ่งขึ้น

1.2 ด้านครอบครัว หมายถึง สภาพทั่วๆ ไปที่เกี่ยวกับบิดา มารดา หรือผู้ปกครองได้แก่

1.2.1ฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครอง หมายถึง ระดับฐานะของผู้ปกครองของนักเรียนซึ่งเป็นรายได้ประจำเดือนของพ่อแม่ร่วมกันโดยให้ผู้ปกครองระบุว่ามียาได้เท่าใดต่อเดือนแล้วผู้วิจัยจึงนำข้อมูลนั้นมาแบ่งกลุ่ม โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่มีรายได้สูง ปานกลาง และต่ำ ตามลำดับ

1.2.2 อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนทำเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพ ได้แก่

1.2.2.1 อาชีพรับราชการ

1.2.2.2 อาชีพค้าขาย

1.2.2.3 อาชีพรับจ้าง

1.2.2.4 อาชีพเกษตรกรรม

1.2.2.5 อาชีพธุรกิจส่วนตัว

1.2.2.6 อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ

1.2.3 สถานภาพสมรสของบิดามารดา หมายถึง ลักษณะการครองชีวิตสมรสของบิดามารดา จำแนกเป็น 3 ประเภทดังนี้

1.2.3.1 บิดามารดาอยู่ร่วมกัน

1.2.3.2 บิดามารดาหย่าร้างกัน

1.2.3.3 บิดามารดาถึงแก่กรรม

1.2.4 บรรยากาศในครอบครัว หมายถึง สภาพแวดล้อมภายในครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกในครอบครัว ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว ความรู้สึกของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของครอบครัว วิธีการแก้ปัญหาคัดแย้งของสมาชิกในครอบครัว การมีกิจกรรมทางศาสนาร่วมกัน และความสำเร็จในชีวิตการทำงานของสมาชิกในครอบครัว

1.3 บรรยากาศการเรียนการสอน หมายถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับ ผู้สอนและผู้เรียน ได้แก่

1.3.1 วิธีการสอนของครู ได้แก่ วิธีการสอนที่ทำให้การเรียนรู้สนุกสนาน ความตั้งใจในการสอน การเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น และซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน

1.3.2 สถานที่เรียน ได้แก่ การถ่ายเทอากาศภายในห้องเรียน ความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในห้องเรียน ขนาดของห้องเรียนเมื่อเทียบกับปริมาณของนักเรียน บริเวณห้องเรียนปราศจากสิ่งรบกวนต่างๆ ดังนี้ เสียง กลิ่น

1.3.3 สื่อ อุปกรณ์การเรียน การสอน ได้แก่ ปริมาณของสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน เมื่อเทียบกับจำนวนครูผู้สอน และนักเรียนความทันสมัย คุณภาพการใช้งาน

1.3.4 การวัดและการประเมินผลการเรียน ได้แก่ การทดสอบความยากง่ายของข้อสอบ และทดสอบความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียนเมื่อเรียนจบบทเรียนแล้ว

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งได้จากระดับผลการเรียนเฉลี่ยของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับได้แก่

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง ระดับผลการเรียนที่ต่ำกว่า 2.00

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง ระดับผลการเรียนตั้งแต่ 2.00 ถึง

2.99

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง ระดับผลการเรียนตั้งแต่ 3.00-4.00

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดม่วง ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งครอบคลุมหัวข้อต่างๆ ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในครอบครัว
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในครอบครัว
 - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในครอบครัว
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน
 - 4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน
 - 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน
5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินผลการเรียน

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.1.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การศึกษานับว่าเป็นปัจจัยที่ 5 ของชีวิต ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยแก้ปัญหาในการดำรงชีวิตของบุคคลทุกๆ ด้าน ดังนั้นในการจัดการศึกษาจึงต้องมุ่งเน้นคุณภาพเพื่อให้คนมีชีวิตอย่างมีความสุข การจัดการศึกษาจะบรรลุเป้าประสงค์หรือไม่นั้น มีเกณฑ์สำคัญที่ใช้ในการตัดสินคุณภาพของการจัดการศึกษา คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (กรมวิชาการ. 2536 : 78) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝน อบรมหรือจากการสอนและสามารถตรวจวัดได้ (ไพศาล หวังพานิช. 2526 : 89) สอดคล้องกับ ศศิธร ศรีวิเชียร (2539 : 34) ที่กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถหรือความสำเร็จของบุคคลอันเป็นผลที่เกิดจากการเรียน การสอน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

กรรม ซึ่งสามารถวัดได้นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการอีกหลายคนที่ได้ให้คำนิยามไว้ในแนวทางเดียวกัน ดังเช่น กู๊ด (ประยุทธ์ วัชรประดิษฐ์. 2514 : 12 ; อ้างอิงมาจาก Good. 1977) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้ผลจากการทดสอบของครูผู้สอน ส่วนนอภิญญา เจริญประไพ (2538 : 21) อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถแสดงออกซึ่งความสำเร็จของบุคคลในการเข้าถึงความรู้ใดๆ ซึ่งสามารถวัดด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทั่วไป ส่วนสุภวรรณ พันธุ์จันทร์ (2534 : 14) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการที่จะพยายามเข้าถึงความรู้ซึ่งเกิดจากการทำงานที่ประสานกันและต้องอาศัยความพยายามอยู่มาก ทั้งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาและองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา แสดงออกในรูปของความสำเร็จซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยาหรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป

มิลแมน และกรีน (กรมวิชาการ. 2536 : 21 ; อ้างอิงจาก Millman & Greene. 1989) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแง่ของการนำไปใช้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ปริมาณและลักษณะของความรู้ในสาขาวิชาที่บุคคลได้รับ ลักษณะการจัดองค์ประกอบและโครงสร้างของความรู้และการใช้ประโยชน์โครงสร้างของความรู้ในการแก้ปัญหา ในการคิดเชิงสร้างสรรค์ ในการประเมินความน่าเชื่อถือของข้ออ้าง และในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

จากความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือความสามารถของบุคคล อันได้มาจากการเรียนรู้และความสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาและศึกษาต่อไปได้ ซึ่งสามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยาหรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป

1.1.2 องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1.2.1 องค์ประกอบด้านส่วนตัว

เพรสคอตต์ (Prescott. 1961 : 14 – 51) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันและมีอิทธิพลต่อผลสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนทั้งใน และนอกโรงเรียนไว้หลายองค์ประกอบ เช่น องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน องค์ประกอบด้านการปรับตัว องค์ประกอบด้านปัญหส่วนตัว ซึ่งองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบจะส่งผลต่อผลสำเร็จทางการเรียนแตกต่างกัน บางองค์ประกอบเป็นส่วนส่งเสริม แต่บางองค์ประกอบเป็นอุปสรรคต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ถ้าหากองค์ประกอบใดเป็นอุปสรรคต่อการเรียน ก็ย่อมทำให้นักเรียนไม่อาจใช้ความสามารถได้เต็มที่ตามความสามารถที่มีอยู่ เช่น ด้านปัญหส่วนตัว

1.1.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านส่วนตัวและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คลาร์ก (Clark. 1961 : 205) ได้ศึกษาถึงความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างเพศ โดยการควบคุมในเรื่องอายุจริงและอายุสมอง เพื่อที่จะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกรดสาม สี่ และแปด ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้น

ละ 150 คน ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนหญิงเก่งกว่านักเรียนชายในเรื่องการอ่าน การสะกดตัว และการเขียน ส่วนนักเรียนชายเก่งกว่านักเรียนหญิงในวิชาประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และเรขาคณิต แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างระหว่างเพศมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พาร์สเลย์ (Parsley. 1963 : 210 – 212) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวิชาต่างๆ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศไว้ เช่น ลินคอล์นพบว่า นักเรียนหญิงมีความสามารถมากกว่านักเรียนชายในเรื่องการอ่าน การสะกดตัว และการเขียน ส่วนนักเรียนชายเก่งกว่านักเรียนหญิงในวิชาประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ มากกว่านักเรียนหญิงซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าความแตกต่างระหว่างเพศมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

สุนันท์ จันทระ (2526 : 72) ได้ศึกษาองค์ประกอบบางประการ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อ พ.ศ. 2526 พบว่าเพศของนักเรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

อรพรรณ วีระกะลัส (2523 : 37) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติ ลีตระกูล (2524 : 87) ที่พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดนครสวรรค์ นอกจากนี้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า เพศ อายุ ส่วนสูง น้ำหนัก การเรียนชั้นอนุบาล ผลการเรียนที่ผ่านมา สถิติการมาเรียน การมีหนังสือแบบเรียน และทัศนคติต่อเพื่อนในห้องเรียน มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านส่วนตัว ของนักเรียน สรุปได้ว่า เพศ และภูมิหลังทางการศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

1.1.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1.3.1 งานวิจัยในประเทศ

จากการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษาประชากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2527 : 54 – 56) ได้สรุปปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครองที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังนี้

1. ฐานะทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งและส่งผลอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ประกอบด้วย

1.1 การจัดหาอุปกรณ์ประกอบการเรียนให้เด็กนักเรียนที่ผู้ปกครองจัดหาอุปกรณ์ประกอบการเรียนให้ไม่ครบเท่าที่จำเป็น จะเป็นอุปสรรคในการเรียน ส่วนนักเรียนที่มีผู้ปกครองซื้อหนังสือเฉลยข้อสอบที่เอกชนพิมพ์ขายมาให้เด็กอ่าน ทำให้เด็กทำคะแนนข้อสอบได้ดี

1.2 การลงทุนเพื่อการศึกษา

2. ทรรศนะต่อการศึกษาและอนาคตของเด็ก ผู้ปกครองจำนวนไม่น้อยที่ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษาระดับสูง และวางอนาคตของเด็กไว้เหมือนกับของตน

3. ลักษณะการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรม นักเรียนต้องขาดแคลนหรือออกกลางคัน เพื่อไปช่วยแรงงานในบ้านหรือไร่นา

4. แบบแผนการพักผ่อนหย่อนใจ ส่วนใหญ่ยึดการพนันและการดื่มสุรา นักเรียนบางคนขาดเรียน เพราะตามผู้ปกครองไปบ่อนหรือเล่นการพนันกันเอง

5. การลงโทษและการควบคุมความประพฤติเด็ก ผู้ปกครองไม่ยอมให้ทำโทษเด็ก ทำให้ครูไม่สามารถควบคุมเด็กให้อยู่ในโอวาทได้ และส่งผลต่อการเรียนการสอน

6. สถานที่ตั้งของบ้าน นักเรียนที่อาศัยอยู่ไกลจากโรงเรียนเท่าไรก็จะเสียเปรียบทางการศึกษามากขึ้น

7. ขนาดของครอบครัว นักเรียนที่มาจากครอบครัวใหญ่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวขนาดเล็ก

8. การศึกษาของบิดามารดา และบุคคลที่มีอายุสูงกว่านักเรียนปรากฏว่าระดับการศึกษาของบิดา มารดา ยิ่งสูงเท่าไร ก็ยิ่งจะตั้งความหวังให้เด็กได้รับการศึกษาสูงเท่านั้น และนักเรียนที่มีพี่ๆ หรือบุคคลสูงอายุกว่ามีระดับการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาย่อมจะได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือในการเรียน เช่น การทำแบบฝึกหัด หรือการบ้าน

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ได้แก่ รายได้ของบิดามารดา ของแต่ละครอบครัวมีความแตกต่างกัน มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแตกต่างกันได้ซึ่ง วัฒนา พุ่มเล็ก (2513 : 68 - 71) ได้ศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถต่ำ ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 232 คน แบ่งเป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง จำนวน 116 คน และนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ จำนวน 116 คน พบว่ารายได้ของมารดาจะเป็นสิ่งที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง แต่ถ้านักเรียนที่มีปัญหาในสิ่งเหล่านี้จะกลายเป็นอุปสรรคต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ และสุวิมล เต็นสุนทร. (2527 : 89 - 92) ศึกษาได้จากตัวแปรด้านจิตวิทยาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,031 คน การวิจัยพบว่า แผนการเรียนศิลปศาสตร์เป็น

เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง (2522 : 87) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง อิทธิพลของสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของพ่อแม่ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของลูก พบว่าบุคคลที่มีรายได้ และระดับการศึกษาต่างๆ จะมีกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาให้ลูกแตกต่างกัน และฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของลูกมีระดับแตกต่างกันด้วย

1.1.3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เกริสัน คิงสตัน และแมคโดแนลด์ (Garrison, Kingston and McDonald. 1966 : 415) ได้ศึกษาฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นองค์ประกอบที่ทำให้เด็กเรียนได้ดีหรือไม่ดี โดยพบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมด้อย ย่อมจะขาดประสบการณ์ต่างๆ ที่จะช่วยในการเรียนรู้ ผลงานวิจัยของ เกริสันและคณะ แสดงว่าฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ราห์มัน (Rahman. 1965 : 405) ศึกษาสาเหตุของการสูญเปล่าทางการศึกษาจากนักเรียนของโรงเรียนมัธยมในเมืองดัดคา (Decca) ระหว่างเกรด 7-11 ในขณะที่ยังเรียนไม่สำเร็จ พบว่า สาเหตุของการสูญเปล่าทางการศึกษามีหลายประการ เช่น ปัญหาการเงินในการซื้ออุปกรณ์การเรียนเศรษฐกิจในครอบครัวต่ำ การตกชั้น สุขภาพร่างกายไม่ดี และการคมนาคมระหว่างบ้านกับโรงเรียนไม่สะดวก

อเล็กแซนเดอร์ ซิมมอนด์ และแอสคอย (Alexander and Simmons. 1975 : 26 – 30 ; citing Simmons and Askoy. 1972.) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอายุระหว่าง 13-18 ปี จำนวน 80 คน ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม อันได้แก่ อาชีพของบิดา (ชาวนา) ระดับการศึกษาของมารดา รายได้ของครอบครัว เงินเดือนของบิดา มีความสัมพันธ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอาหรับ ภาษาฝรั่งเศส และเลขคณิต

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดาและมารดาเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

1.1.4 อาชีพของบิดา มารดา จะเป็นสิ่งกำหนดฐานะทางสังคมและมีอิทธิพลต่อการเรียนของนักศึกษาด้วย ดังผลการศึกษาของ โชปรา (Chopra. 1967 : 359 – 362) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกี่ยวกับวิชาการจะมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น

วัฒนา พุ่มเล็ก (2513 : 68 – 71) ได้ศึกษาเปรียบเทียบตัวแปรด้านอาชีพของบิดาและอาชีพของมารดา ว่าส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพียงใด ผลการศึกษาพบว่า อาชีพของบิดาและของมารดาจะเป็นสิ่งส่งเสริมความสามารถในการเรียนของนักเรียนที่มีความ

สามารถสูง แต่ถ้านักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับอาชีพของบิดาและของมารดา จะกลายเป็นอุปสรรคต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ

นอกจากนี้ จากผลการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2523 : 71 – 76) ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน คือ อาชีพของบิดา ซึ่งจัดว่าเป็นตัวแปรภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน

ส่วนสถานภาพสมรสของบิดาและมารดานั้น มีบทบาทสำคัญต่อชีวิตและจิตใจของเด็ก หากสถานภาพสมรสของบิดา และมารดา ไม่มั่นคงก็จะเป็นปัญหาต่อสมาชิกภายในครอบครัวได้ ดังผลการศึกษาค้นคว้าของ พรทิพย์ ถาวรจักร์ (2525 : 26) ที่ศึกษาพบว่า สถานะการสมรสของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 3 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากรายงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า อาชีพของบิดาและมารดามีส่วนส่งเสริมและสนับสนุนผลการเรียนของนักเรียน

✓ 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

โอโนดา (พวงสร้อย วรกุล. 2522 : 19; อ้างอิงจาก Ringness. 1968 : 140) ได้ศึกษาพบว่าบุคคลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีการปรับตัวทางอารมณ์ให้เข้ากับสิ่งต่างๆ ได้ดีกว่าคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่า บุคคลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้รับรางวัลทางสังคม มีทัศนคติที่ดีต่อตนเองและบุคคลอื่นในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของกิลล์ (Gill. 1962 : 144 – 149) ที่ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีความสามารถในการปรับตัวได้ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีความสามารถในการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความกังวลใจได้ดีอีกด้วย

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สุชาติ ลีตระกูล (2524 : 87 – 89) ได้ทำการวิจัยเรื่ององค์ประกอบบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดนครสวรรค์ ใช้กลุ่มตัวอย่าง 422 คน ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบทางด้านตัวนักเรียน ตัวพยากรณ์ ได้แก่ เพศ สถิติการมาเรียน และองค์ประกอบทางด้านครอบครัวของนักเรียนเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด

พิศเพลิน เขียวหวาน (2521 : 100 – 108) ได้ทำการวิจัยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากภาคต่างๆ ทั่วประเทศ จำนวน 585 คน เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า

1. องค์ประกอบทางด้านตัวนักเรียน ตัวพยากรณ์ ได้แก่ พื้นฐานความรู้เดิม อายุและสุขภาพ หรือน้ำหนักของนักเรียนนั้น ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้ร้อยละ 24

2. องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ตัวพยากรณ์ ได้แก่ รายได้ของครอบครัว ถิ่นที่ตั้งของบ้าน การพูดภาษาไทยกลางที่บ้าน และพึงวิทย์อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 9

3. องค์ประกอบด้านโรงเรียน ตัวพยากรณ์ ได้แก่ ความเห็นของครูต่อความสามารถของนักเรียน จำนวนคาบของครูที่สอนใน 1 สัปดาห์ พื้นที่ของห้องเรียนต่อนักเรียน 1 คน วุฒิครู และอัตราส่วนนักเรียนต่อครู 1 คน ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 23

4. องค์ประกอบทั้ง 3 ด้านรวมกันแล้ว ตัวพยากรณ์ที่เกี่ยวข้องมีความสำคัญสูงสุดใน การอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ร้อยละ 39

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ เพศ ฐานะทางสังคมของบิดา มารดา และสถานภาพสมรสของบิดา มารดา

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน

2.1.1 ความหมายของพฤติกรรมการเรียนรู้และนิสัยในการเรียน

เฟรดเดอริก, คิทเชน และแมคเอลวี (Frederick, Kitchen and Mcelevee. 1947 : 10) กล่าวว่า นิสัยในการเรียนและเทคนิคการเรียนรู้มีได้เกิดจากสัญชาตญาณ หากแต่เป็นสิ่งที่ต้องฝึกฝนแก้ไขขัดเกลา และพัฒนาจนถึงจุดสมดุลย์ระหว่างที่ทำไปกับผลงานที่ออกมาและนำไปใช้จริง

ทัสซิง (Tussing. 1949 : 29) ให้ความเห็นว่า นิสัยในการเรียนเป็นแบบแผนพฤติกรรมที่ได้จากการเรียนรู้ และเป็นสิ่งที่สามารถปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นได้ โดยการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนนั้นให้ดีขึ้น

แมดดอกซ์ (Maddox. 1963 : 2) กล่าวว่า ความคงทนของนิสัยจะขึ้นอยู่กับโอกาสที่บุคคลนั้นจะเกิดความสำเร็จ หรือความพึงพอใจ กล่าวคือ พฤติกรรมใดที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ พฤติกรรมนั้นก็จะได้รับการกระทำซ้ำแล้วซ้ำอีกจนกระทั่งกลายเป็นนิสัยติดตัวบุคคลนั้นไป

เรนน์ และ ลาเซน (Wrenn and Larsen. 1965 : 1 – 4) ได้เสนอว่าทักษะในการเรียนและเทคนิคในการเรียนเป็นลักษณะของพฤติกรรมแบบหนึ่งและเป็นส่วนหนึ่งของนิสัยในการเรียน

ไอแซก , อาโนลด์ และเมลลี (Eysenck, Arnold and Meili. 1972 : 92 – 93) กล่าวว่า นิสัย หมายถึงแนวโน้มนั้นที่แต่ละบุคคลจะแสดงพฤติกรรมจนเป็นกิจนิสัย และเป็นไปโดยอัตโนมัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้รับการฝึกฝนหรือประสบการณ์ ดังนั้นนิสัยทางการเรียนจึงเป็นพฤติกรรมทางด้านการเรียนที่ปฏิบัติเป็นประจำจนกลายเป็นนิสัย

แครนตัน และบาร์คเลย์ (Cranston and Barclay. 1985 : 136) ได้ให้ความเห็นว่าพฤติกรรมในการเรียนของผู้เรียน และเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน การสอน ผู้สอน และ สัมพันธภาพกับเพื่อน หมายถึงวิธีการเรียนของผู้เรียนที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าขณะนั่นเอง

สุมานิน รุ่งเรืองธรรม (2522 : 33) ได้สรุปว่าพฤติกรรมในการเรียนของผู้เรียน มีจุดมุ่งหมาย เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ผู้เรียนมีความเจริญสูงสุด โดยผ่านประสบการณ์ต่างๆ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าพฤติกรรมในการเรียนของผู้เรียนก็คือ สิ่งทีบุคคลกระทำขณะที่เรียนนั่นเอง

ธีรยุทธ์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา (2525 : 330) ได้อธิบายความหมายและลักษณะของพฤติกรรมในการเรียนพอสรุปได้ว่า พฤติกรรมในการเรียน หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมที่นักเรียนแสดงออกเพื่อมุ่งพัฒนาในด้านความรู้เจตคติและทักษะตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ในวิชาต่างๆ

โสภา ชูพิกุลชัย (2528 : 111) ให้ความหมายของพฤติกรรมในการเรียน หมายถึง การกระทำ หรือกิจกรรมที่นักเรียนแสดงออกในการเรียน การตอบสนองหรือปฏิกิริยาที่นักเรียนมีต่อประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมในขณะที่เรียนด้วย ดังนั้นพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของนักเรียนเป็นสำคัญ

จากข้อความข้างต้นอาจจะกล่าวได้ว่า นิสัยในการเรียน คือพฤติกรรมหรือการแสดงออกที่เกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียน โดยเฉพาะวิธีการในการเรียน การรู้จักใช้เวลา ซึ่งปฏิบัติเป็นประจำ นิสัยในการเรียนเกิดจากการเรียนรู้และสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ด้วยวิธีการที่เหมาะสม

ดังนั้นอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า พฤติกรรมในการเรียนย่อมเป็นพื้นฐานที่จะสร้างให้เกิดนิสัยในการเรียนได้ เมื่อพฤติกรรมเกี่ยวกับการเรียนนั้นได้ปฏิบัติบ่อยครั้งหรือปฏิบัติเป็นประจำ การพัฒนาพฤติกรรมในการเรียนไม่ว่าจะเป็น การรู้จักใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ การจดบันทึก การจำ การอ่าน หรือการเตรียมตัวสอบ ย่อมจะนำไปสู่การพัฒนาหรือการสร้างนิสัยในการเรียน หรือพฤติกรรมในการเรียนที่ปฏิบัติเป็นประจำด้วยเช่นกัน

2.1.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมในการเรียน

เอนกกุล กริแสง (2520 : 43 – 50) ได้เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของวิธีการเรียนของนักเรียนซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการเรียนว่า นักเรียนจะบรรลุจุดมุ่งหมายในการเรียนที่ดีนั้นจะต้องมีวิธีการเรียนที่ถูกต้อง โดยวิธีการเรียนนั้นมีองค์ประกอบที่นักเรียนจะต้องให้ความสนใจคือ การฝึกฝน การรู้ผลงาน การแบ่งบทเรียนเป็นตอนๆ การใช้

ประสาทรับรู้ช่วยในการเรียน เครื่องล่อใจ หมายถึง สิ่งของหรือสถานการณ์ที่ทำให้เกิดแรงจูงใจให้ทำกิจกรรมหรือแสดงพฤติกรรม และความเอาใจใส่ต่อการเรียน

สังัด อุทรานันท์ (2525 : 42) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า องค์ประกอบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนนั้น นอกเหนือจากวิธีการเรียนแล้ว ลักษณะของการเรียน อัตราการเรียนของผู้เรียนก็มีส่วนสำคัญเช่นกัน

รุ่งทิวา จักรกร (2521 : 21) ได้กล่าวไว้พอสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนประกอบด้วย

1. ลักษณะของผู้เรียน ซึ่งได้แก่ ความพร้อม ความต้องการที่จะเรียนรู้ ความสามารถในการรับรู้ อารมณ์ที่อยากจะเรียนรู้ ความสามารถในการจำสิ่งที่เรียนรู้แล้ว ระดับเชาวน์ปัญญา เจตคติต่อการเรียนรู้ และสุขภาพจิต

2. ลักษณะของที่จะเรียนรู้ สิ่งที่จะเรียนรู้อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

2.1 บทเรียน ได้แก่ เนื้อหาสาระหรือเรื่องราวที่จะเรียน โดยลักษณะของบทเรียนที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ คือ ความสั้น – ยาวของบทเรียน ความยาก – ง่ายของบทเรียน เป็นต้น

2.2 สื่อประกอบการเรียน ได้แก่ สื่อสารการเรียนต่างๆ ที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น เช่น หนังสือ รูปภาพ แผนภูมิ สไลด์ ภาพยนตร์ และอื่นๆ โดยลักษณะของสื่อประกอบของบทเรียนที่มีต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ได้แก่ ความชัดเจน ความซับซ้อน และความเหมาะสมของสื่อ

3. วิธีการเรียนรู้ การเรียนรู้ของบุคคลอาจแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

3.1 การเรียนรู้ด้วยตนเอง

3.2 การเรียนรู้โดยมีครูสอน

4. แรงจูงใจในการเรียน จะเป็นสิ่งที่กระตุ้น หรือแรงดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมทางการเรียนรู้ออกมา ความต้องการอยากรู้ อยากพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้า มีความพึงพอใจที่จะเรียน มีเจตคติที่ดีต่อบทเรียน ต่อครูผู้สอน ย่อมก่อให้เกิดผลการเรียนที่น่าพอใจ

กล่าวโดยสรุปก็คือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนนั้น ประกอบด้วยลักษณะของนักเรียน ลักษณะของสิ่งที่เรียนรู้ แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียน และวิธีการเรียนรู้ซึ่งปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้นนี้ จะส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนตามความมุ่งหวัง ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับนักเรียนเป็นสำคัญ

2.1.3 พฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ (2525 : 2) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนหรือวิธีการเรียนที่ดีนั้นว่า เป็นสิ่งที่ปฏิบัติตามได้ยากในตอนต้น แต่ถ้าปฏิบัติติดต่อกันเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว วิธีเรียนนั้นก็จะติดเป็นนิสัยประจำตัว ซึ่งพฤติกรรมการเรียนที่ดี ได้แก่ การแบ่งเวลาสำหรับศึกษาไว้เป็นสัดส่วน เมื่อถึงเวลาเรียนก็เรียน ตั้งอกตั้งใจเรียน พยายาม

รักษาเวลา และทำตามตารางเวลาที่กำหนดไว้ให้ได้ทุกวัน หาสถานที่ต้องศึกษาให้เหมาะสม บังคับใจให้แน่วแน่ต่อการเรียน และทำงานต้องทำให้เสร็จ กำหนดงานที่จะทำไว้ให้เหมาะสมกับความสามารถ

วัชร บวรณสิงห์ (2526 : 48 – 54) ได้อธิบายเพิ่มเติมสรุปได้ว่า การจัดสรรเวลาในการศึกษาถือได้ว่าเป็นเทคนิคที่สำคัญ อันจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้ได้ผลดีขึ้นประการหนึ่ง กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องมีการทำตารางเวลาสำหรับศึกษาของตนเอง เพื่อจะได้ทำรายการสิ่งที่จะต้องทำตามลำดับความสำคัญก่อนหลัง และเวลาในการพักผ่อนให้เหมาะสม พร้อมทั้งวิธีการอ่านให้ถูกต้อง เหมาะสม

ภิญโญ สาร (2531 : 5 – 16) ได้เสนอแนะวิธีเรียนให้เก่ง พอสรุปได้ ดังนี้

1. การปฏิบัติตัวในห้องเรียนที่โรงเรียน ขณะที่ครู อาจารย์กำลังสอนในชั้นเรียน นักเรียนไม่ควรพูดคุยกัน ให้ความสนใจเฉพาะสิ่งที่ครูสอนเท่านั้น ตอนใดฟังครูอธิบายไม่ทัน หรือไม่เข้าใจแจ่มแจ้งควรยกมือทันที ขณะฟังหรือจดคำอธิบายของครู บางทีจดไม่ทันควรเว้นที่จดไว้ภายหลัง แต่รีบจดในสิ่งที่ครูกำลังพูดต่อ ลักษณะของการจดควรจดจากความเข้าใจของนักเรียนเองไม่จดทุกคำพูดของอาจารย์

2. การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน

- 2.1 ขยันทำแบบฝึกหัดที่ครูสั่ง หรือลองทบทวนดูเองในสิ่งที่เรียนมาแล้วในชั้นเรียน

- 2.2 ทบทวนเรื่องที่เรียนมาแล้ว

- 2.3 ควรทำตารางเวลาส่วนตัวประจำสัปดาห์เอาไว้ว่าเวลาไหนจะทำอะไร

แมดดอกซ์ (Maddox. 1965 – 9) ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของพฤติกรรมการเรียนว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคล และการทำงานหนักเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย เพราะมักปรากฏว่านักเรียนที่มีสติปัญญาสูงหลายคนสอบตกหรือทำคะแนนได้น้อยกว่าผู้ที่มีสติปัญญาและความถนัดในการเรียนปานกลางหรือต่ำ ซึ่งความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์การเรียนของแต่ละคนนอกจากจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาและความสามารถทางสมองร้อยละ 50 – 60 แล้วยังขึ้นอยู่กับความพยายามและวิธีการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพร้อยละ 30 – 40 และได้เพิ่มเติมอีกว่า พฤติกรรมการเรียนหรือวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพนั้น เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน กล่าวคือนักเรียนที่เรียนดีนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่มีความเฉลียวฉลาดมาก แต่ต้องเป็นคนที่ต้องรู้จักใช้เวลา ต้องรู้จักวิธีเรียน วิธีทำงานให้ได้ผลดี

บราวน์แมน (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2526 : 19 ; อ้างอิงจาก Brownman. 1965 : 8) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน สรุปได้ว่าวิธีการเรียนของ

นักเรียน หรือพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน เจตคติของนักเรียนต่อครูผู้สอน สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอันจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

เมเกอร์ (Mager. 1962 : 8) ได้เสนอว่า จุดมุ่งหมายของการสอนที่ดีควรระบุถึงพฤติกรรมของผู้เรียนที่ผู้สอนปรารถนาให้เกิดขึ้นอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการเรียนการสอน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กัน การที่นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่ดี คือรู้จักจัดสรรเวลาให้เป็นประโยชน์ และปฏิบัติตัวในห้องเรียนอย่างเหมาะสม มีความตั้งใจฟังสิ่งที่ครูสอน คิดไตร่ตรองตามคำพูดของครู ชักถามเมื่อไม่เข้าใจ และจดบันทึกในสิ่งที่ได้เรียนรู้ วิธีการเหล่านี้จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นและอีกประการหนึ่งนักเรียนต้องมีเจตคติที่ดีต่อครูผู้สอนด้วย

2.1.4 การสร้างพฤติกรรมการเรียนที่ดี

สมิท (Smith. 1970 : 21 – 35) ศึกษาพบว่า นักเรียนสามารถประหยัดเวลาได้ 1 ใน 3 ถึง 1 ใน 4 ของเวลาที่เคยใช้ ถ้ารู้จักสร้างพฤติกรรมทางการเรียนที่ดีและปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอรวมทั้งการจัดระบบวิธีการเรียนให้มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. กำหนดตารางเวลาเรียน โดยแน่ใจว่าได้ให้เวลาแต่ละวิชาอย่างเพียงพอ และบังคับให้ตนเองปฏิบัติตามตารางนั้น
 2. จัดสถานที่ให้เหมาะสมสำหรับตนเองในเวลาทำงานแต่ละวัน
 3. ตั้งสมาธิแน่วแน่ ปราศจากสิ่งรบกวนจนกว่างานจะเสร็จ
 4. ทำงานที่ได้รับมอบหมายในแต่ละวันให้เสร็จตามกำหนดในตารางเวลาที่กำหนด
- นอกจากนี้ สมิทยังได้เสนอแนะวิธีปฏิบัติในการเรียนที่ดี โดยปรับปรุงด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การอ่าน องค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ คือความเร็วและความเข้าใจในเนื้อหา การอ่านที่รวดเร็วทำให้นักเรียนสามารถอ่านเนื้อเรื่องได้มากกว่า หรือสามารถทบทวนได้หลายครั้งในช่วงเวลาที่กำหนด ส่วนความเข้าใจในเนื้อหานั้นจะต้องพยายามจำจุดมุ่งหมายของเรื่องที่อ่าน และจับใจความสำคัญของเรื่องนั้นให้ได้
2. การขีดเส้นใต้ เพื่อเน้นจุดสำคัญที่อาจเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ความคิดเห็นของผู้เขียน เพื่อจำไว้หรือทำให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน หรือแสดงจุดอ่อนที่เรายังไม่เข้าใจ
3. การจดโน้ต เป็นส่วนสำคัญที่ได้อ่านหรือรับฟัง จะช่วยให้จำได้ดีขึ้น
4. การเขียน การเขียนรายงานหรือการทำการบ้านที่ทำไม่ได้ดี อาจเนื่องมาจากการขาดความรู้ในเรื่องหลักการเขียนในลักษณะต่างๆ เช่น การเขียนรายงาน การเขียนเพื่อตอบคำถาม เป็นต้น
5. การใช้ห้องสมุด ห้องสมุดเป็นแหล่งทรัพยากรความรู้ที่สำคัญ ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องมีความรู้ ความเข้าใจ การใช้ประโยชน์จากห้องสมุดได้อย่างดี

6. การใช้เครื่องมือในการเรียน เช่น แผนที่ ตารางจะทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

ทิพาวดี เอมะวรรณะ (2529 : 3 – 2) ได้เสนอวิธีการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้เรียนมองเห็นปัญหาของตน เมื่อผู้เรียนตระหนักว่าวิธีการเรียนในปัจจุบันของตนยังไม่ดีพอที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนตามที่ตนมุ่งหมายด้วยสาเหตุใดก็ตาม ก็แสดงว่าผู้เรียนเริ่มมองเห็นปัญหาของตนแล้ว

ขั้นที่ 2 การมองเห็นวิธีการแก้ปัญหา เมื่อผู้เรียนต้องการปรับปรุงตนเองก็จะเริ่มต้นหาทางที่จะแก้ปัญหา ซึ่งระยะนี้เป็นเวลาที่เหมาะสมที่ผู้เรียนจะแสวงหาผู้ช่วยเหลือ เช่นปรึกษากับครูหรือขอรับบริการจากครูแนะแนว

ขั้นที่ 3 การดำเนินการแก้ปัญหาโดยมีหลักการที่ควรยึด 6 ประการ ด้วยกันคือ

1. สะสม (Gradualness) คือการเรียนอย่างค่อยเป็นค่อยไป สะสมวันละนิด ไม่ใช่หักโหมเฉพาะก่อนสอบเพียง 5 – 6 วัน

2. ทำซ้ำ (Repetition) การป้องกันการลืมด้วยการท่องจำและทำแบบฝึกหัดซ้ำๆ

3. ย้ำแรงเสริม (Reinforcement) อาจเป็นการให้รางวัลตนเอง ชมเชยตนเอง เพื่อให้เกิดกำลังใจในการเรียน

4. เพิ่มความกระตือรือร้น (Active Learning) ต้องมีความเอาใจใส่ในเรื่องที่อ่าน ตลอดจนการคิดหรือการกระทำสิ่งที่ตนต้องการเสมอ

5. เน้นการปฏิบัติ (Practice) เมื่อศึกษาทฤษฎีแล้วควรลงมือปฏิบัติด้วย เพื่อให้เกิดความชำนาญและจำได้แม่นยำ

6. หาสิ่งเร้าใจ (Stimulus Control) โดยอาศัยการจัดสิ่งแวดล้อมเข้าช่วยเป็นตัวกระตุ้นด้วย

ขั้นที่ 4 การปรับปรุงวิธีในการเรียน อาจใช้วิธีการดังนี้

1. การจัดตารางเรียน เป็นการวางแผนล่วงหน้า จัดแบ่งเวลาที่เหมาะสมและเป็นตัวกระตุ้นให้เร่งทำงานโดยบรรลุเป้าหมาย

2. เพิ่มแรงจูงใจในการเรียนให้ตนเองด้วยวิธีที่เหมาะสมกับตนเอง

3. เรียนจากตำราด้วยการอ่าน คิด สรุป และถามตนเอง

4. ฝึกการบันทึก เช่น เขียนตัวโต เขียนลดหลั่นกัน ใช้ปากกาต่างๆ สีขีดหรือบันทึกตามลำดับความสำคัญ เป็นต้น

5. ฝึกเทคนิคการอ่านเร็ว เช่น การอ่านนำ การอ่านเป็นช่วงประโยค การอ่านเฉพาะใจความสำคัญ การอ่านคร่าวๆ หรือการอ่านผ่านตา

2.1.5 วิธีแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมการเรียน

แมดดอกซ์ (Maddox. 1963 : 2) ได้ศึกษาพบว่า วิธีที่จะช่วยปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมการเรียนให้ดีขึ้นมีดังนี้

1. ต้องมีสุขภาพจิตที่ดี มีร่างกายแข็งแรง อาจทำได้โดยการออกกำลังกาย รู้จักวิธีผ่อนคลายความตึงเครียด
2. ปรับปรุงแนวทางและวิธีการทำงานโดยมีการวางแผนและแบ่งเวลาเรียน และการทำงานให้มีประสิทธิภาพ
3. ลดความกังวลและความตื่นเต้นประหม่าโดยแก้ปัญหาความขัดแย้งในใจของตนเอง

ได้มีการศึกษายืนยันว่าครูสามารถสอนและฝึกให้นักเรียนมีวิธีการเรียนที่ดีได้ และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย

อาสลาม และบราวน์ (Haslam and Brown. 1967) ได้ศึกษาพบว่า การสอนวิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักเรียนมีวิธีในการเรียนดีขึ้นกว่าเดิม และทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย ครูจะสร้างวิธีในการเรียนให้ดีขึ้นแก่นักเรียนได้จะต้องมีความเข้าใจในเรื่องต่อไปนี้

1. วิธีเรียนและวิธีทำงาน
2. การจัดตารางเวลาเรียน
3. วิธีจัดสภาพแวดล้อมซึ่งจะทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพ
4. การจดงาน การจดโน้ต การทำโน้ต
5. การเตรียมตัวสอบ
6. การทอ้งหนังสือ
7. การตอบคำถามและการตอบข้อสอบ
8. การเขียนรายงาน
9. การใช้ห้องสมุด

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน

2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

คาร์เตอร์ (Carter. 1962 : 51) ได้ศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนในระดับชั้น 7 และชั้น 8 จำนวน 725 คน ใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากแบบทดสอบ SAT (Stanford Achievement Test) กับคะแนนเชาว์ปัญญาจากแบบทดสอบเชาว์ปัญญาของเฮร์แมนและเนลสัน (Herman – Nelson Intelligence Test) เป็นเกณฑ์แบ่งกลุ่มตัวอย่าง การศึกษาเปรียบเทียบ

เทียบกลุ่มตัวอย่างใช้แบบสำรวจพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำในการเรียน CSMS (California Study Methods Survey) พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าระดับความสามารถมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าระดับความสามารถ

ฮาสลาม และบราวน์ (Haslam and Brown. 1967 : 223) ศึกษาว่าการสอนทักษะการเรียนอย่างมีระบบระเบียบจะช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำในการเรียนและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนดีขึ้นหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 74 คน ที่เรียนในโรงเรียนไฮแลนด์ แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ให้กลุ่มทดลองเรียนวิชาการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ (The Brown – Holtzman Effective Study Course) กลุ่มควบคุมไม่ให้เรียนวิชาดังกล่าว ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสำรวจนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียน (Brown – Holtzman Survey of Study Habits Attitudes) ทั้งก่อนและหลังเรียน The Brown – Holtzman Effective Study Course เพื่อดูว่าในกลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงทักษะการเรียนหรือไม่ ผลจากการเปรียบเทียบนักเรียนในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยดูคะแนนเรียนและคะแนนจากแบบทดสอบการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ (The Effective Study Test) ปรากฏว่ากลุ่มทดลองได้คะแนนเรียนและคะแนนจากแบบทดสอบดังกล่าวสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าความรู้เกี่ยวกับทักษะทางการเรียนที่ให้แก่มูลนิธิตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับการเรียนที่มีประสิทธิภาพ หากแต่ยังช่วยปรับปรุงพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำในการเรียนและทัศนคติในการเรียน ตลอดจนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนได้ดีขึ้นด้วย

ดีไซเดอร์โต และโคสกินเนน (Desiderato and Koskinen. 1969 : 162) ศึกษาว่านักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ถ้ามีความวิตกกังวลจะทำให้คะแนนเฉลี่ยสะสมลดลงหรือไม่ และผู้มีความวิตกกังวลต่างกันจะมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำในการเรียนและผลการเรียนต่างกันหรือไม่ ผลปรากฏว่าผู้ที่มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนแตกต่างกันจะได้คะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หญิงที่มีความกังวลใจต่ำจะได้คะแนนเฉลี่ยและคะแนนที่ปฏิบัติเป็นประจำในการเรียนมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

ไลท์ และอเล็กซาคอส (Light and Alexakos. 1970 : 450) ได้ศึกษาว่าการแนะแนวเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม ช่วยปรับปรุงพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำในการเรียนหรือไม่ โดยศึกษากับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 30 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 และ 2 เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการแนะแนวเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม กลุ่ม 3 เป็นกลุ่มควบคุมไม่ให้คำปรึกษาแนะแนว ก่อนและหลังให้คำปรึกษาแนะแนวแต่ละกลุ่มตัวอย่างให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสำรวจนิสัยในการเรียนของเรนน (Renn's Inventory of Study Habits) แล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีทดสอบค่า (t – test) และวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis

of Variance) ผลการศึกษาปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคำปรึกษาแนะแนวทั้งเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่ม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำในการเรียนดีขึ้นที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

นภาพร เมฆรักษาวนิช (2514 : 65 – 66) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมในการเรียน ทักษะคิดในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมในการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิญญู พูลศรี (2523 : 35 – 39) ได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 วิทยาลัยครูเชียงใหม่ จำนวน 8 คน โดยพบกันสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1.30 ชั่วโมง เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ติดต่อกัน 12 ครั้ง ผลปรากฏว่าหลังจากการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มแล้วผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความวิตกกังวลในการเรียน และนิสัยทางการเรียนของนักศึกษาเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จารุลักษณ์ พินพรหมราช (2529 : 52 – 54) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมคงคา กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มที่ได้รับการฝึกฝนกิจกรรมกลุ่ม และกลุ่มที่ได้รับข้อเสนอแนะ กลุ่มละ 15 คน หลังจากการฝึกฝนกิจกรรมกลุ่มและให้ข้อเสนอแนะ กลุ่มละ 12 ครั้งแล้ว ปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมกลุ่มมีพฤติกรรมการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ธารินี เจียรวัฒนะ (2531 : ง) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ที่มีส่วนส่งเสริมผลสำเร็จในการเรียนวิทยาศาสตร์ ตามการรับรู้ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์สูง ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนคณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์สูง จำนวน 283 คน ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่มีส่วนส่งเสริมการเรียนในระดับมากที่สุดคือ การตั้งใจเรียนเสมอ การติดตามเรื่องที่เรียนเสมอ การทำการบ้านด้วยตนเอง และพฤติกรรมการสอนของครูมีส่วนส่งเสริมการเรียนในระดับมากที่สุด คือ การให้เนื้อหาที่ชัดเจน การเฉลยข้อสอบเพื่อให้นักเรียนรู้จุดบกพร่องของตนเองทุกครั้ง การให้การบ้าน แบบฝึกหัด หรือแบบทดสอบเสมอ ครูมีความรู้ลึกซึ้งของนักเรียน การสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ครูมีอารมณ์มั่นคงแก้ปัญหาโดยใช้เหตุผลใจกว้างและโอบอ้อมอารี ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมในการเรียนมีความสัมพันธ์กับการสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน ครูมีอารมณ์มั่นคงแก้ปัญหาโดยใช้เหตุผลใจกว้างและโอบอ้อมอารี ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมในการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมในการเรียนเป็นตัวแปรหนึ่งที่สามารถใช้ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงมีพฤติกรรมในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผล

สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และเมื่อนักเรียนได้ปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมในการเรียนให้ดีขึ้นแล้วจะทำให้ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย

สุรางค์ ดันติกุลวิจิตร (2539 : 74 – 75) ได้ศึกษาการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มควบคู่กับการเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดคลองสวน จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน เป็นเวลา 12 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งสองกลุ่ม

ประวีณ สุทธิสง่า (2540 : 81) ศึกษาการเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มและรายบุคคลแบบเผชิญความจริง ที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ จังหวัดชลบุรี จำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่าหลังจากนักเรียนได้รับการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มและรายบุคคลแล้ว นักเรียนมีพฤติกรรมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในครอบครัว

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในครอบครัว

บรรยากาศในครอบครัวมีอิทธิพลต่อความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของบุคคลในครอบครัว บรรยากาศที่ดีในครอบครัวเกิดจากบุคคลในครอบครัว แสดงความรัก ความห่วงใย ความเข้าใจซึ่งกันและกัน เมื่อสมาชิกในครอบครัวประสบปัญหา ทุกคนยินดีที่จะหันหน้าเข้าหากัน ปรึกษากัน โดยเฉพาะบิดามารดา จะเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดที่จะช่วยคลี่คลายปัญหาให้กับสมาชิกครอบครัว เป็นบุคคลที่เด็กรัก เคารพ และเชื่อฟัง ดังนั้น ถ้าบิดามารดาอุทิศเวลาให้แก่เด็ก ให้ความอบอุ่น และเอาใจใส่ ตลอดทั้งเอื้ออาทรเด็ก เด็กก็จะมี ความอบอุ่น พร้อมทั้งจะประพฤติปฏิบัติในทางที่ดี และจะเป็นสมาชิกที่มีคุณค่าของสังคมต่อไป ดังที่ มีด (Kando. 1971 : 178 ; อ้างอิงจาก Mead. 1934) กล่าวว่า บรรยากาศที่ดีในครอบครัวเกิดจากปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกครอบครัว เด็กจะเลียนแบบบุคคลที่ใกล้ชิด พร้อมทั้งจะยอมรับเอกลักษณ์ของบิดามารดาและยึดเป็นของตน ขณะเดียวกันก็จะเรียนรู้บทบาทของตนเองจากการอบรมสั่งสอนแนะนำจากบิดามารดา ดังนั้น บรรยากาศในครอบครัวที่ดีจึงมีส่วนที่จะช่วยให้เด็กประพฤติปฏิบัติตนให้เหมาะสม และเป็นสมาชิกที่ดีในสังคมต่อไป

เกจ และ เบอร์ลินเนอร์ (Gage and Beliner. 1979 : 69 – 70) กล่าวว่า

สภาพแวดล้อมในครอบครัวมีอิทธิพลต่อความสามารถของเด็กที่เป็นสมาชิกครอบครัว โดยเด็กจะเลียนแบบบุคลิกลักษณะ แนวคิด การปฏิบัติ ตลอดทั้ง วิธีการเรียนรู้จากพ่อแม่ อีกทั้งพ่อแม่ที่มีเจตคติที่ดีต่อการแสวงหาความรู้ ก็จะช่วยให้เกิดความคิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและพร้อมที่จะเลียนแบบ และซึมซับสิ่งที่ดีจากพ่อแม่หรือบุคคลใกล้ชิด

ซอง และ แฮทตี (Song and Hattie. 1984 : 1267 – 1281) ได้ศึกษาพบว่า บรรยากาศในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก ถ้าสมาชิกในครอบครัวของบ้านใดมีความเข้าใจที่ดีต่อกัน มีความผูกพันกัน ไม่สร้างความหวาดวิตกให้กับสมาชิก ครอบครัวบรรยากาศในครอบครัวไม่เคร่งเครียด ก็จะทำให้สมาชิกของครอบครัวนั้นมีความพร้อมและมีสมาธิที่จะเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในที่สุด ดังนั้น คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบรรยากาศในครอบครัว จึงมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการเรียนของเด็กมากกว่าสถานภาพทางเศรษฐกิจของบิดามารดา

นอกจากนี้ ครอนบาค (Cronbach. 1970 : 112 – 115) กล่าวว่า คุณลักษณะทางจิตวิทยาในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วย บรรยากาศทางปัญญาและบรรยากาศทางอารมณ์ สำหรับบรรยากาศทางอารมณ์นั้น เป็นคุณลักษณะหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในครอบครัวที่บิดามารดาสร้างขึ้น เด็กที่ประสบความสำเร็จในชีวิตส่วนมากจะมาจากครอบครัวที่บิดามารดามีเจตคติที่ดีต่อบุตรธิดา และมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ถ้าเด็กมีบิดามารดาที่เข้าใจตน ให้ความรัก ความอบอุ่น และช่วยเหลือในเวลาที่ต้องการ เด็กย่อมมีสุขภาพจิตดี และจะช่วยให้เด็กเรียนได้เต็มที่ ตลอดทั้งประสบความสำเร็จในการเรียน

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 176 ; อ้างอิงจาก Coleman and Hammen. 1974 : 312) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของบรรยากาศในครอบครัวที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพัฒนาการของเด็ก ซึ่งได้แก่ ความรัก ความอบอุ่น การยอมรับ และการยกย่องเด็กบรรยากาศในครอบครัวซึ่งประกอบด้วย ความรัก ความอบอุ่น และการยอมรับบุตร ธิดาด้วยความเหมาะสม สมเหตุ สมผล และสอดคล้องกับสถานการณ์มีความสำคัญต่อพัฒนาการและความสมบูรณ์แห่งบุคลิกภาพของสมาชิกในครอบครัวนั้นๆ

นวลศิริ เปาโรหิตย์ และคณะ (2520 : 197) กล่าวว่าประสบการณ์ที่เด็กได้รับจากทางบ้านเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ และการปรับตัวของเด็ก บรรยากาศของบ้านเป็นส่วนสำคัญของพัฒนาการ หากเด็กมาจากบ้านที่มีบรรยากาศดี จะมีความรู้สึกดี และสามารถปรับตัวได้ดีกับสังคมนอกบ้าน

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในครอบครัว

ซอง และ แฮทตี (Song and Hattie. 1984 : 1267-1281) ได้ศึกษาพบว่า บรรยากาศในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก ถ้าสมาชิกในครอบครัวของบ้านใดมีความเข้าใจที่ดีต่อกัน มีความผูกพันไม่สร้างความหวาดวิตกให้กับสมาชิกครอบครัว บรรยากาศในครอบครัวไม่เคร่งเครียด ก็จะทำให้สมาชิกของครอบครัวนั้นมีความพร้อมและมีสมาธิที่จะเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในที่สุด ดังนั้น คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบรรยากาศในครอบครัวจึงมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการเรียนของเด็กมากกว่าสถานภาพทางเศรษฐกิจของบิดา มารดา

มอร์โรว์ และวิลสัน (Morrow and Wilson. 1961 : 420) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 9 – 11 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีบิดามารดาที่แสดงความสนใจ มีความเข้าใจนักเรียน ให้การยอมรับนักเรียน ให้คำชมเชย และให้กำลังใจ ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว และนักเรียนเหล่านี้จะพยายามเลือกเรียนแบบที่ดีของบิดามารดา ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีบิดามารดาที่ชอบชมเชย เข้มงวดกวดขันมากเกินไป ตำหนิหรือลงโทษบ่อยๆ หรือมีอะไรรบกวนก็ให้ความคุ้มครองปกป้องมากเกินไป มีการคาดหวังกับนักเรียนเรื่องความสำเร็จ บรรยากาศภายในบ้านมีแต่ความตึงเครียด และขัดแย้งกัน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า บรรยากาศในครอบครัวมีอิทธิพลต่อความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักเรียน และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน

4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน

ประดิษฐ์ อูปรมย์ (ศรีระพร จันทโนทก. 2538 : 25-27 ; อ้างอิงจาก ประดิษฐ์ อูปรมย์. 2523 : 123-137) ได้กล่าวถึง การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน มีองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้

1. บุคลิกภาพบางประการของครูมีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนรูปร่างหน้าตา และการแต่งกายมีผลต่อการดึงดูดความสนใจ แต่บุคลิกภาพบางประการ เช่น สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง การใช้คำพูดอารมณ์ขัน และบทบาทในฐานะผู้นำของครูมีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนมาก

2. พฤติกรรมของครูที่แสดงออกตามทัศนคติ และความคาดหวังบางประการมีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ครูที่มีทัศนคติที่ดีต่อการสอนต่อนักเรียน เป็นผู้ที่มองโลกในแง่ดี ย่อมเป็นผู้สร้างบรรยากาศที่ดีให้เกิดขึ้นแก่ชั้นเรียนได้มากกว่าครูที่มีทัศนคติในทางตรงกันข้ามความคาดหวังของครูที่มีต่อนักเรียนมักมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของครูที่มีต่อนักเรียนมักมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของครูที่แสดงออกต่อนักเรียนด้วย

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง มีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน การให้นักเรียนได้มีโอกาสซักถาม เข้าร่วมกิจกรรมให้มากจะทำให้บรรยากาศในชั้นเรียน การให้นักเรียนได้มีโอกาสซักถาม เข้าร่วมกิจกรรมให้มากจะทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีความสนุก กระตือรือร้น ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง ก็มีส่วนช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนด้วย

4. ครูรู้จักใช้การเสริมแรงที่เหมาะสมจะช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดี เกิดขึ้นในชั้นเรียน การเสริมแรงที่ทำอย่างจริงจัง เหมาะกับสภาพการณ์ไม่จำเป็นต้องใช้เฉพาะพฤติกรรมที่ดี

ที่สุด แต่ควรใช้กับพฤติกรรมที่ดีขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะกับนักเรียนที่เรียนอ่อน หรือมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2527 : 48 – 67) ได้กล่าวถึงแนวทางการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน และผู้สอนในแง่ของการปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนกับสิ่งต่างๆ ซึ่งมีอยู่ 4 ประการ คือ

1. ปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้สอนไม่ควรสร้างบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้มิใช่เกิดในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้นการพบปะซักถามนอกชั้นเรียน จะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรทำได้ง่ายขึ้น

2. ปฏิริยาตอบสนองระหว่าง ผู้เรียนกับผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เช่น การอภิปราย การโต้วาที การรายงานผู้เรียนจะช่วยให้เกิดปฏิริยาตอบสนองระหว่างกัน ฝึกทำงานร่วมกัน เป็นการสร้างบรรยากาศของสังคมที่เป็นกันเองระหว่างผู้เรียน

3. ปฏิริยาระหว่างผู้เรียนกับวัสดุอุปกรณ์ วัสดุอุปกรณ์จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ง่ายขึ้น ลดเวลาการเรียนการสอน การนำนวัตกรรมมาใช้จะช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนการสอน

4. ปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม ผู้บริหารจะต้องจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน ตั้งแต่อาคารสถานที่ บริเวณ ความงาม ความปลอดภัยจากกลิ่นควัน และเสียงรบกวน ตลอดจนบุคลากรต่างๆ

สัจ จุฑานนท์ (2525 : 5) กล่าวว่า การสอนที่ประสบความสำเร็จจึงขึ้นอยู่กับตัวผู้สอนและผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งการสอนเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนในการสอนเป็นที่ยอมรับของนักเรียน

วิชัย วงษ์ใหญ่ และคนอื่นๆ (2528 : 83 – 87) ได้กล่าวถึงพื้นฐานที่จะช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนนั้น ได้แก่

1. การยอมรับผู้เรียนในฐานะบุคคล (Respect as A Person) คือ การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ความจริงใจระหว่างครูและศิษย์ เพื่อสร้างบรรยากาศแห่งความไว้วางใจ ถ้าบรรยากาศในห้องเรียนมีแต่ความก้าวร้าว แข่งขัน ความกดดัน อคติ เอาัดเอาเปรียบ ย่อมไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาไปในทิศทางที่พึงประสงค์

2. การสื่อสารแบบเปิด (Open Communication) การสื่อสารแบบเปิดที่อยู่ในบรรยากาศของการยอมรับเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล อารมณ์ ความรู้สึก ค่านิยม พฤติกรรม แนวคิดของแต่ละบุคคลที่มีภูมิหลังที่แตกต่างกัน รวมทั้งการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ บรรยากาศในชั้นเรียนที่ตอบสนอง การปฏิบัติทางด้านความรู้สึก คุณลักษณะค่านิยม การแสวงหาความเป็นตัวของตัวเองจะเกิดขึ้นจากเนื้อหา กระบวนการเรียนการสอนที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า สามารถพัฒนาช่วยเหลือตนได้และพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่น

เบค (Beck. 1967 : 127) มีความเห็นว่า บทบาทของอาจารย์ที่มีคุณภาพต้องประกอบด้วยความพร้อมในการเป็นครู และสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามลักษณะของครูที่ดีและอีเบล (Ebel. 1966 : 15 – 25) ให้ข้อคิดเห็นว่า งานที่ครูปฏิบัตินั้นมี 2 ลักษณะ คือลักษณะทางความรู้หรือสติปัญญา และลักษณะทางมนุษย์สัมพันธ์ คือ จะต้องมีความทักษะทางสัมพันธภาพที่ดีด้วย จึงจะช่วยให้ประสบผลสำเร็จในการสอน และส่งผลที่ดีต่อการเรียนของนักเรียน

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1970 : 135 – 152) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของบรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียนที่มีต่อผู้เรียน โดยได้ระบุถึงลักษณะของบรรยากาศที่มีอิทธิพลและส่งผลต่อการเรียนรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. ความเป็นกันเอง ความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมคุ้นเคยของสมาชิกในกลุ่มผู้เรียน
2. การแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมการเรียนต่างๆ ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้
3. การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กิจกรรมการเรียนมีรูปแบบที่สามารถปฏิบัติได้ และให้ประโยชน์
4. การดำเนินกิจกรรมการเรียนเป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอน ไม่ล่าช้าและมีความสอดคล้องเหมาะสม
5. การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น หนังสือ เครื่องมือ วัสดุที่พร้อมจะใช้ได้ตลอดเวลา
6. การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอนให้มีความพยายามที่จะลดความขัดแย้ง
7. ผู้สอนกับผู้เรียนทราบจุดประสงค์ และความคาดหวังในการเรียนอย่างชัดเจน
8. สร้างความเป็นธรรมไม่เลือกที่รักมักที่ชังของครู ซึ่งยังผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นได้
9. ผู้เรียนมีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถอยู่เสมอ
10. สร้างความตื่นตัวและขจัดความเฉื่อยชา อันเป็นสาเหตุของความเบื่อหน่ายต่อการเรียนการสอน
11. การตัดสินใจทำกิจกรรมต่างๆ มาจากผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่
12. ไม่ส่งเสริมการแบ่งพรรคแบ่งพวกในหมู่ของนักเรียน
13. ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน
14. เสรีภาพมีขอบเขต ไม่ปล่อยปละละเลยจนขาดระเบียบ และขาดความรับผิดชอบ

โคแกน (Cogan. 1975 : 135 – 139) จากการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ที่เป็น

มิตรมากเท่าใดนักเรียนจะสามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ได้สูงสุดและมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียนของนักเรียน เมื่อนักเรียนมีความศรัทธาในตัวอาจารย์จะช่วยให้ให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

เลวิน และคนอื่นๆ (Lewin and others. 1939 : 271 – 279) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนของนักศึกษาเกรดเก้า จากการวิจัยพบว่า นักเรียนอยู่ในชั้นเรียนแบบอัตโนมัติโดยจะมีแนวโน้มให้เด็กเกิดนิสัยรุกราน หยาบกระด้าง ไม่มีความเห็นใจหรือรู้จักร่วมมือในทางที่ดีต่อกัน ส่วนชั้นเรียนที่มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตยนั้น กลับจะส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักสามัคคีปรองดองเป็นมิตรกัน การเรียนก็จะราบรื่น เพราะรู้จักสิทธิหน้าที่ มีบรรยากาศที่สบายใจ น่าเรียน เพราะครูรู้จักจัดความกล้วต่างๆ ออกไป

เนวาร์ (Nawarre. 1965 : 50) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับอิทธิพลของบรรยากาศในชั้นเรียน ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน เขาได้ทดลองความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนคาทอลิก ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนแบบอัตโนมัติ โดย กับนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาซึ่งมีการเรียนการสอนแบบประชาธิปไตย ผลปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีความคิดสร้างสรรค์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และ I.Q. มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคิดสร้างสรรค์

สมิธ (Smith. 1961 : 611) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในโรงเรียน และห้องเรียน ปรากฏผลว่า ห้องเรียนมีผลต่อการพัฒนาการสร้างสรรค์ของนักเรียนเกรดเก้ามาก ห้องเรียนที่นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นใหม่ๆ แปลกๆ ของตนเองโดยเฉพาะได้เต็มที่ ย่อมเป็นห้องเรียน ที่สนับสนุนการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน

มัวร์ (Moor. 1957 : 22) วิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนชายและหญิงเกรด 10 – 12 ในมลรัฐบอสตัน พบว่า ปัญหาที่นักเรียนเผชิญเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ความสัมพันธ์กับครู ความสำเร็จในการเรียน บริการของโรงเรียน และการศึกษาต่อในอนาคต

โดยสรุป การเรียนการสอนมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ ผู้สอน ผู้เรียน และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ผู้สอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในการจัดการเรียนการสอน เพราะจะเป็นผู้กำหนดบรรยากาศเกี่ยวกับการเรียนการสอนแต่ละครั้ง จะให้เป็นไปแบบใดนั้นขึ้นอยู่กับผู้สอนเป็นผู้บ่งชี้ทั้งสิ้น คุณลักษณะของผู้สอนที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ให้เป็นไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพมีหลายประการ เช่น ความรู้ในเรื่องที่จะสอนดี มีทัศนคติที่ดีต่อการสอน มีความเห็นอกเห็นใจผู้เรียน

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลและประเมินผลการเรียน

5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการเรียน

5.1.1 บทบาทของการวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและการประเมินผลนั้น นับได้ว่ามีบทบาทอันสำคัญมากต่อการจัดการเรียนการสอนทุกวิชาทุกประเภท และทุกระดับชั้น ทั้งนี้เพราะว่าการวัดผลและการประเมินผลนั้นจะช่วยทำให้ผู้สอนสามารถตรวจสอบดูได้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้งนั้นสามารถบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนดเอาไว้มากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้หาทางปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป ฉะนั้นจึงเห็นได้ว่าการกำหนดจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาสาระ การจัดการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผลเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกัน และต้องกระทำควบคู่กันไป

การวัดผลและการประเมินผลมีส่วนแตกต่างกันอยู่บ้าง คือ การวัดผลเป็นการเปรียบเทียบผลที่ได้จากการเรียนกับมาตรฐานอันหนึ่งที่ยึดถืออยู่ ผลจากการวัดจะแสดงออกมาเป็นตัวเลข ส่วนการประเมินผลเป็นการพิจารณากำหนดคุณค่า (Value Judgment) จากคะแนนที่ได้จากการวัดว่าผลที่ได้นั้น ดีหรือไม่ดี เก่งหรืออ่อน ผ่านหรือไม่ผ่าน โดยปกติการวัดผลและการประเมินผลมักจะดำเนินควบคู่กันไป

5.1.2 วัตถุประสงค์ของการวัดผลและการประเมินผลการเรียน

1. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงโปรแกรมการเรียนการสอน การวัดผลจะชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพการเรียนการสอน บอกส่วนดีส่วนเสียของโปรแกรมการสอนซึ่งจะใช้เป็นพื้นฐานการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร
2. เพื่อปรับปรุงความเจริญก้าวหน้าของผู้เรียนแต่ละคน เช่น การทดสอบความพร้อม ทดสอบหาความบกพร่อง ตลอดจนความสามารถพิเศษของผู้เรียนแต่ละคน
3. การเตรียมตัวสอบของผู้เรียนเพื่อวัดผลจะเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่าเพราะเป็นการจัดระเบียบความดี การแสวงหาความเข้าใจก่อนสอบ
4. เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะที่พึงประสงค์ และเกิดความพยายามที่จะเอาชนะตนเอง
5. เพื่อการรายงานความก้าวหน้าในการเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบ
6. ข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินผล อาจจะนำไปใช้เพื่อการวิจัยหาทางพัฒนาคุณภาพทางการเรียนการสอนต่อไปได้

5.1.3 เกณฑ์การประเมินผลการเรียนของนักเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533)

- 4 หมายถึง ผลการเรียนดีมาก (80 – 100 คะแนน)
- 3 หมายถึง ผลการเรียนดี (70 – 79 คะแนน)
- 2 หมายถึง ผลการเรียนปานกลาง (60 – 69 คะแนน)
- 1 หมายถึง ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด (50 – 59 คะแนน)
- 0 หมายถึง ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำต้องแก้ไข (0 – 49 คะแนน)

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนวัดม่วง เป็นนักเรียนชาย จำนวน 83 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 77 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 160 คน

✓การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบ่งเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านพฤติกรรมการเรียน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านครอบครัว

ตอนที่ 4 แบบสอบถามด้านบรรยากาศทางการเรียนการสอน

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านส่วนตัวของนักเรียน เป็นแบบสอบถามที่ถามเกี่ยวกับเพศ ภูมิหลังทางการศึกษา

ตัวอย่างแบบสอบถามด้านส่วนตัวของนักเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านส่วนตัวของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () และเติมข้อความในช่องว่างให้ครบถ้วน

1. เพศ () ชาย

() หญิง

2. ผลการเรียนของนักเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544

(โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียน เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษา नियามศัพท์เฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนของ วัลลภา จันทรเพ็ญ (2527) และ จารุลักษณ์ พินพรหมราช (2529) ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุง แล้วนำไปให้ ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ พงศ์ประยูร เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา ข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ ให้สอดคล้องกับ नियามศัพท์เฉพาะ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

3. นำแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียน จำนวน 30 ข้อ ซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจแล้วมาเรียงลำดับจากสูงสุดมายังต่ำสุด แล้วยกนักเรียน 25% ที่ได้คะแนนสูง และ 25% ที่ได้คะแนนต่ำ นำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้ t-test เลือกข้อสอบที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป มาใช้เป็นแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนการสอนทั้งหมด 22 ข้อ ค่า t อยู่ระหว่าง 1.812-6.071

4. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 132-133) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 8.293

5. ลักษณะแบบสอบถามของพฤติกรรมการเรียน เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อจะได้ทราบเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด ลงในช่อง เป็นประจำ บ่อย บางครั้ง น้อยครั้งที่สุด

ทำเป็นประจำ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนทุกครั้ง

- บ่อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนบ่อยมาก
แต่ไม่ทุกครั้ง
- บางครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนนาน ๆ ครั้ง
- น้อยครั้งที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อยครั้งที่สุดหรือ
แทบจะไม่กระทำเลย
- ไม่เคยทำเลย หมายถึง ข้อความนั้นนักเรียนไม่เคยทำเลย

ข้อความ	ทำเป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	น้อยครั้งที่สุด	ไม่เคยทำเลย
<u>ในห้องเรียน</u>					
0. ข้าพเจ้านำอุปกรณ์การเรียนมาพร้อมทุกวัน.....					
<u>นอกห้องเรียน</u>					
00. ข้าพเจ้าทำการบ้านทุกวิชาด้วยตนเอง.....					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังต่อไปนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังต่อไปนี้
- เป็นประจำ ให้ 5 คะแนน
 - บ่อย ให้ 4 คะแนน
 - บางครั้ง ให้ 3 คะแนน
 - น้อยครั้งที่สุด ให้ 2 คะแนน
 - ไม่เคยทำเลย ให้ 1 คะแนน
2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังต่อไปนี้
- เป็นประจำ ให้ 1 คะแนน
 - บ่อย ให้ 2 คะแนน
 - บางครั้ง ให้ 3 คะแนน
 - น้อยครั้งที่สุด ให้ 4 คะแนน
 - ไม่เคยทำเลย ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายพฤติกรรมการเรียนรู้โดยรวม (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 9)

คะแนน 80.68 - 110.00	ดี
คะแนน 51.34 - 80.67	ปานกลาง
คะแนน 22.00 - 51.33	ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การแปลความหมายพฤติกรรมการเรียนรู้โดยแยกเป็นรายด้าน

ด้านการปฏิบัติตัวในห้องเรียน (12 ข้อ)

คะแนน 44.02 - 60.00	ดี
คะแนน 28.01 - 44.01	ปานกลาง
คะแนน 12.00 - 28.00	ต้องปรับปรุง

ด้านการปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน (10 ข้อ)

คะแนน 36.68 - 50.00	ดี
คะแนน 23.34 - 36.67	ปานกลาง
คะแนน 10.00 - 23.33	ต้องปรับปรุง

ตอนที่ 3 แบ่งเป็น 2 ตอน คือแบบสอบถามด้านครอบครัว เป็นแบบสอบถามที่ถามเกี่ยวกับ รายได้ อาชีพ และ สถานภาพสมรสของบิดา มารดา และแบบสอบถามด้านบรรยากาศในครอบครัว มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในครอบครัว
2. ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในครอบครัว
3. สร้างข้อคำถามบรรยากาศในครอบครัวจากข้อ 1 และ 2 ให้สอดคล้องกับนิยามเฉพาะ
4. หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามบรรยากาศในครอบครัวที่สร้างขึ้น ไปให้ ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ พงศ์ประยูร ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามเฉพาะแล้วนำมาปรับปรุงก่อนนำไปใช้

5. หาค่าอำนาจจำแนก (Item Discrimination) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจำนวน 45 ข้อไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นนักเรียนคนละกลุ่มกับกลุ่มตัวอย่าง แล้ววิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 % ของกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ แล้วใช้ t -test และพิจารณาค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป มาใช้เป็นแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามทั้งหมด 37 ข้อ ค่า t อยู่ระหว่าง 1.755 - 8.087

6. นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2.5 มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9786

จริงมากที่สุด	หมายถึง	ตรงกับลักษณะของครอบครัวท่านมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ตรงกับลักษณะของครอบครัวท่านมาก
จริงปานกลาง	หมายถึง	ค่อนข้างตรงกับลักษณะของครอบครัวท่านบ้าง
ค่อนข้างไม่จริง	หมายถึง	ค่อนข้างไม่ตรงกับลักษณะของครอบครัวท่าน
ไม่จริง	หมายถึง	ไม่ตรงกับลักษณะของครอบครัวท่านเลย

ข้อความ	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงปานกลาง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง
<u>ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว</u>					
0) สมาชิกในครอบครัวต่างช่วยเหลือและสนับสนุนซึ่งกันและกัน.....					
00) บิดาเอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขของท่าน.....					
<u>ความรู้สึกที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา</u>					
0) บิดาเป็นที่ปรึกษาที่ดีที่สุดของท่าน.....					
00) ท่านเป็นคนที่อยู่ในโอวาทของมารดา.....					
<u>การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของครอบครัว</u>					
0) ครอบครัวของท่านจะกำหนดกฎเกณฑ์ว่าสมาชิกคนใดควรจะทำอะไร.....					
00) ครอบครัวของท่านกำหนดกฎเกณฑ์เพื่อให้สมาชิกปฏิบัติงาน.....					
<u>การแก้ปัญหาความขัดแย้งของสมาชิกในครอบครัว</u>					
0) สมาชิกในครอบครัวทะเลาะเบาะแว้งกัน.....					
00) สมาชิกในครอบครัวไม่ค่อยโกรธเคืองกัน....					
<u>การมีกิจกรรมทางศาสนาด้วยกัน</u>					
0) เมื่อถึงวันสำคัญทางศาสนาในครอบครัวจะไปทำบุญร่วมกัน.....					
00) สมาชิกในครอบครัวต่างสนใจในเรื่องศาสนา					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังนี้

จริงมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
จริงมาก	ให้ 4 คะแนน
จริงปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ค่อนข้างไม่จริง	ให้ 2 คะแนน
ไม่จริง	ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังนี้

จริงมากที่สุด	ให้ 1 คะแนน
จริงมาก	ให้ 2 คะแนน
จริงปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ค่อนข้างไม่จริง	ให้ 4 คะแนน
ไม่จริง	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์ในการแปลความหมายบรรยาภาคในครอบครัวโดยรวม

คะแนนต่ำกว่า 135.68 - 185.00 หมายถึง บรรยาภาคในครอบครัวไม่ดี

คะแนนระหว่าง 86.34 - 135.67 หมายถึง บรรยาภาคในครอบครัวระดับปานกลาง

คะแนนสูงกว่า 37.00 - 86.33 หมายถึง บรรยาภาคในครอบครัวดี

เกณฑ์การแปลความหมายบรรยาภาคในครอบครัวโดยแยกเป็นรายด้าน

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว (12 ข้อ)

คะแนน 44.02 - 60.00	ดี
คะแนน 28.01 - 44.01	ปานกลาง
คะแนน 12.00 - 28.01	ต้องปรับปรุง

ด้านความรู้สึกที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา (10 ข้อ)

คะแนน 36.68 - 50.00	ดี
คะแนน 23.34 - 36.67	ปานกลาง
คะแนน 10.00 - 23.33	ต้องปรับปรุง

ด้านการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของครอบครัว (3 ข้อ)

คะแนน 11.02 - 15.00	ดี
คะแนน 7.01 - 11.01	ปานกลาง
คะแนน 3.00 - 7.00	ต้องปรับปรุง

ด้านวิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้งของสมาชิกในครอบครัว (5 ข้อ) และด้านการมีกิจกรรมทางศาสนาด้วยกัน (5 ข้อ) แต่ละด้านมีเกณฑ์การแปลผลดังนี้

คะแนน 18.34 - 25.00 ดี

คะแนน 11.67 - 18.33 ปานกลาง

คะแนน 5.00 - 11.66 ต้องปรับปรุง

ด้านความสำเร็จของสมาชิกในครอบครัว (2 ข้อ)

คะแนน 7.34 - 10.00 ดี

คะแนน 4.67 - 7.33 ปานกลาง

คะแนน 2.00 - 4.66 ต้องปรับปรุง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามด้านบรรยากาศการเรียนการสอน เป็นแบบสอบถามที่ถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับบรรยากาศการเรียนการสอน ได้แก่ วิธีการสอนของครู สถานที่เรียน สื่ออุปกรณ์การเรียน และการวัดผลและประเมินผล โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาวิทยานิพนธ์เฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการเรียน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างข้อคำถามบรรยากาศการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
3. หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 2 คน ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ พงศ์ประยูร ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้
4. หาค่าอำนาจจำแนก (Item Discrimination) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจำนวน 33 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุงจำนวน 50 คน ซึ่งเป็นนักเรียนคนละกลุ่มกับกลุ่มตัวอย่าง แล้ววิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ แล้วใช้ t-test และพิจารณาค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป นำมาเป็นแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามทั้งหมด 18 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.243 - 6.260
5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของคอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.2531 : 132-133) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.6678
6. ลักษณะของแบบสอบถามด้านการเรียน เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการเรียนของนักเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (LiKert) มี 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถามด้านบรรยากาศการเรียนการสอน

คำชี้แจง _ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับได้แก่

- จริงที่สุด
- หมายถึง ข้อความตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนจริงมากที่สุด
- จริง
- หมายถึง ข้อความตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนจริงพอสมควร
- จริงบ้าง
- หมายถึง ข้อความตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน บางครั้งก็ไม่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน
- ไม่จริง
- หมายถึง ข้อความไม่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน มาก
- ไม่จริงที่สุด
- หมายถึง ข้อความไม่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามด้านบรรยากาศทางการเรียนการสอน

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริงบ้าง	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
00	<u>ด้านบรรยากาศทางการเรียนการสอน</u>					
	<u>วิธีการสอนของครู</u>					
0	ครูมีวิธีการสอนที่ทำให้การเรียนน่าสนใจ...					
00	ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่สอน.....					
00	<u>สถานที่เรียน</u>					
	อากาศในห้องเรียนถ่ายเทดี.....					
00	สภาพในห้องเรียนไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย.....					
0	<u>สื่ออุปกรณ์การเรียน</u>					
	อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ครูใช้มีสภาพที่ดีในการใช้งาน.....					
00	<u>การวัดและการประเมินผล</u>					
	ข้าพเจ้าทำข้อสอบเสร็จทันเวลา.....					
00	ข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษยากเกินไป.....					

เกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถามด้านบรรยากาศการเรียนการสอน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้ 5 คะแนน
จริง	ให้ 4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
ไม่จริง	ให้ 2 คะแนน
ไม่จริงที่สุด	ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้ 1 คะแนน
จริง	ให้ 2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
ไม่จริง	ให้ 4 คะแนน
ไม่จริงที่สุด	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายบรรยากาศการเรียนการสอนโดยรวม

คะแนน 66.02 - 90.00	ดี
คะแนน 42.01 - 66.01	ปานกลาง
คะแนน 18.00 - 42.00	ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การแปลความหมายบรรยากาศการเรียนการสอนโดยแยกเป็นรายด้าน

ด้านวิธีการสอน

คะแนน 25.68 - 35.00	ดี
คะแนน 16.34 - 25.67	ปานกลาง
คะแนน 7.00 - 16.33	ต้องปรับปรุง

ด้านสถานที่เรียน (4 ข้อ) และด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน (4 ข้อ) แต่ละด้านมีเกณฑ์
ดังนี้

คะแนน 14.68 - 20.00	ดี
คะแนน 9.34 - 14.67	ปานกลาง
คะแนน 4.00 - 9.33	ต้องปรับปรุง

ด้านการวัดผลและประเมินผล

คะแนน 11.02 - 15.00	ดี
คะแนน 7.01 - 11.01	ปานกลาง
คะแนน 3.00 - 7.00	ต้องปรับปรุง

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม และด้านการเรียนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 2 คน คือ ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ พงศ์ประยูร ตรวจสอบความเหมาะสมทางด้านเนื้อหา ข้อคำถามและภาษาที่ใช้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้
2. การหาค่าอำนาจจำแนก นำแบบสอบถามจำนวน 108 ข้อที่ปรับปรุงแล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชบุรณบุรี จำนวน 50 คนแล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อโดยใช้ t-test และเลือกข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 หรือค่า t 1.75 ขึ้นไปมาใช้ในการวิจัย (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531: 139-140)
3. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยคัดเลือกเฉพาะที่มีค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ที่ระบุในข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปยังโรงเรียนวัดม่วง เพื่อขออนุญาต และขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียนวัดม่วง ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองระหว่างวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2545 ถึงวันที่ 22 มีนาคม 2545 รวมทั้งสิ้น 160 ชุด ได้ข้อมูลกับคืนมา ร้อยละ 100
3. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ของนักเรียนมาตรวจให้คะแนนแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปคิดค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านต่าง ๆ โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. การค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ Stepwise

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ
 - 2.1 การหาค่า อำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% ของ กลุ่ม สูง-ต่ำ โดยใช้สูตร t-test (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.2531 :139-140)
 - 2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของคอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.2531: 132-133)
3. สถิติที่ใช้วิเคราะห์สมมติฐาน
 - 3.1 หาความสัมพันธ์ โดยใช้สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน
 - 3.2 หาตัวแปรที่ส่งผลซึ่งมีความสำคัญเป็นอันดับก่อนหลังโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ Stepwise โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for WINDOW V.6

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาครั้งนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และการแปลผล

ในการวิเคราะห์และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนของแหล่งข้อมูล
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน f-distribution
df	แทน	Degree of freedom
SS	แทน	Sum of Squares
MS	แทน	Mean Square
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE b	แทน	ความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าพารามิเตอร์
B	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
SUMB _{h1}	แทน	การปฏิบัติตัวในห้องเรียน
SUMB _{h2}	แทน	การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน
SUMFa ₁	แทน	ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว
SUMFa ₂	แทน	ความรู้สึกที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา
SUMFa ₃	แทน	การปฏิบัติตัวตามกฎหมายเกณฑ์ของครอบครัว
SUMFa ₄	แทน	การแก้ปัญหาความขัดแย้งของสมาชิกในครอบครัว
SUMFa ₅	แทน	การมีกิจกรรมทางศาสนาด้วยกัน
SUMFa ₆	แทน	ความสำเร็จของสมาชิกในครอบครัว

SUMEn ₁	แทน	วิธีการสอนของครู
SUMEn ₂	แทน	สถานที่เรียน
SUMEn ₃	แทน	สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน
SUMEn ₄	แทน	การวัดผลและประเมินผลการเรียนของนักเรียน
SEX	แทน	เพศ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ศึกษา โดยใช้การคำนวณ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นแหล่งข้อมูล จำแนกตามตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมกรเรียน ได้แก่ การปฏิบัติตัวในห้องเรียน การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว ความรู้สึกต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของครอบครัว วิธีแก้ปัญหาความขัดแย้งของสมาชิกในครอบครัว การมีกิจกรรมทางศาสนาร่วมกัน ความสำเร็จของสมาชิกในครอบครัว วิธีการสอนของครู สถานที่เรียน สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านบรรยากาศทางการเรียนการสอน กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 6

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 จำนวน และร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นแหล่งข้อมูลจำแนกตามตัวแปรผลการเรียนของนักเรียนในภาคเรียนที่ 1 เพศ สถานภาพสมรสของบิดามารดา รายได้เฉลี่ยของครอบครัว อาชีพของบิดา มารดา ดังตาราง 1-3

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	เพศชาย	ร้อยละ	เพศหญิง	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
ต่ำ	3	1.88	3	1.88	6	3.76
ปานกลาง	60	37.50	47	29.37	107	66.87
สูง	20	12.50	27	16.89	47	29.37
รวม	83	51.88	77	48.12	160	100

จากตาราง 1 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นเพศชายและเพศหญิง มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ เป็นนักเรียนชายร้อยละ 51.88 และเป็นนักเรียนหญิงร้อยละ 48.12 เมื่อจำแนกนักเรียนตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เป็นนักเรียนหญิง คิดเป็นร้อยละ 1.88 และนักเรียนชาย คิดเป็นร้อยละ 1.88 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 37.50 นักเรียนหญิง คิดเป็นร้อยละ 29.37 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เป็นนักเรียนชาย คิดเป็นร้อยละ 12.5 และนักเรียนหญิง คิดเป็นร้อยละ 16.89 โดยภาพรวมและ นักเรียนส่วนใหญ่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 66.87

ตาราง 2 แสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตาม
สถานภาพสมรสของบิดา มารดา รายได้เฉลี่ยของครอบครัว

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานภาพสมรสของบิดา มารดา	อยู่รวมกัน	118	66.40
	หย่าร้างกัน	29	23.00
	ถึงแก่กรรม	13	10.50
	รวม	160	100.00
2. รายได้เฉลี่ยของครอบครัว	ต่ำกว่า 10,000 บาท	107	77.50
	10,001 - 15,000 บาท	11	5.80
	15,001 - 20,000 บาท	5	2.40
	20,001 - 25,000 บาท	11	4.60
	25,001 - 30,000 บาท	4	1.60
	30,001 ขึ้นไป	4	2.00
	อื่นๆ (ระบุ)...ว่างงาน	18	6.00
	รวม	160	100.00

จากตาราง 2 พบว่า สถานภาพสมรสของบิดามารดาของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่รวมกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.40 หย่าร้างกัน คิดเป็นร้อยละ 23.00 ถึงแก่กรรม คิดเป็นร้อยละ 10.50 และรายได้เฉลี่ยของครอบครัว ส่วนใหญ่มีรายได้ ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 77.5 และว่างงานคิดเป็นร้อยละ 6.00

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของอาชีพบิดามารดาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

อาชีพ	บิดา		มารดา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ				
ทหารบก	14	6.33	9	5.87
ทหารเรือ	2	0.33	-	-
ทหารอากาศ	-	-	-	-
ตำรวจ	-	-	1	10.23
ครู	-	-	-	-
ค้าขาย	28	22.78	45	27.53
รับจ้าง	73	48.03	66	31.50
เกษตรกรรม	13	4.43	13	3.80
ธุรกิจส่วนตัว	12	4.13	5	3.77
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	6	3.93	5	3.77
อื่นๆ (ระบุ) ..ว่างงาน..	12	10.04	16	13.53
รวม	160	100.00	160	100.00

จากตาราง 3 พบว่า อาชีพของบิดา นักเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 48.03 รองลงมาคือ อาชีพ ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 22.78 ส่วนอาชีพอื่นๆ มีจำนวนร้อยละใกล้เคียงกัน

ส่วนอาชีพของมารดา นักเรียน ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมาคือ อาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 27.53 ส่วนอาชีพอื่นๆ มีจำนวนร้อยละใกล้เคียงกัน

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ด้าน
ครอบครัวด้านการเรียนการสอน ดังแสดงในตาราง 4-6

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6

พฤติกรรมการเรียน	จำนวนข้อ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความ หมาย
การปฏิบัติตัวภายในห้องเรียน	12	45.38	6.70	ดี
การปฏิบัติตัวภายนอกห้องเรียน	10	32.94	6.04	ปานกลาง
พฤติกรรมการเรียนโดยรวม	22	78.26	11.34	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และ
เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการเรียนด้านการปฏิบัติตัวภายในห้องเรียนอยู่ในระดับดี
และด้านการปฏิบัติตัวภายนอกห้องเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรด้านครอบครัว : บรรยากาศในครอบ
ครัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

บรรยากาศในครอบครัว	จำนวนข้อ	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ความหมาย
ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว	12	43.38	7.91	ปานกลาง
ความรู้สึกที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดา มารดา	10	36.96	6.60	ดี
การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของครอบครัว	3	10.38	3.06	ปานกลาง
วิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้งของ สมาชิกในครอบครัว	5	17.53	4.24	ปานกลาง
การมีกิจกรรมทางศาสนาร่วมกัน	5	17.68	3.90	ปานกลาง
ความสำเร็จของสมาชิกในครอบครัว	2	8.03	2.02	ดี
บรรยากาศในครอบครัวโดยรวม	37	133.93	22.37	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่า บรรยากาศในครอบครัวของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้สึกที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา และด้าน

ความสำเร็จของสมาชิกในครอบครัวอยู่ในระดับดี ส่วนด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว ด้านการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของครอบครัว ด้านวิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้งของสมาชิกในครอบครัว และด้านการมีกิจกรรมทางศาสนาร่วมกันอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบรรยากาศการเรียนการสอน

บรรยากาศการเรียนการสอน	จำนวน ข้อ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
วิธีการสอนของครู	7	26.50	3.63	ดี
สถานที่เรียน	4	12.69	2.74	ปานกลาง
สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน	4	14.49	2.68	ปานกลาง
การวัดผลและประเมินผล	3	10.86	2.12	ปานกลาง
บรรยากาศการเรียนการสอนโดยรวม	18	64.55	7.68	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า บรรยากาศทางการเรียนการสอนโดยรวม อยู่ในระดับที่ต้องปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวิธีการสอนของครู อยู่ในระดับดี ส่วนด้านสถานที่เรียน ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับที่ต้องปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนวัดม่วง โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน แสดงในตาราง 7

ตาราง 7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านบรรยากาศการเรียนการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวแปร	SEX	Bh ₁	Bh ₂	SUM Bh	In come	Occup Father	Occup Mother	Status	Fa ₁	Fa ₂	Fa ₃	Fa ₄	Fa ₅	Fa ₆	SUM Fa	En ₁	En ₂	En ₃	En ₄	SUM En	Y
เพศ(SEX)	1.000	.120	.179*	.161*	.136	-.005	-.012	-.070	-.033	.056	-.071	.024	.126	.022	.024	.050	-.107	-.009	.107	-.012	.104
การปฏิบัติตัวในห้องเรียน(Bh ₁)		1.000	.546**	.889**	-.056	-.057	-.111	-.039	.020	.013	-.047	.137	.125	.050	.056	-.042	.111	-.127	-.038	-.035	.329**
การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน(Bh ₂)			1.000	.865**	-.056	-.094	.066	-.091	.144	.087	.094	.188*	.187*	.169*	.174*	-.065	.133	-.088	.007	-.010	.218**
พฤติกรรมโดยรวม (SUMBh)				1.000	-.060	-.084	-.041	-.069	.080	.050	.023	.172*	.173*	.117	.121	-.070	.132	-.125	-.022	-.036	.302**
ฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครอง(Income)					1.000	-.153	-.104	-.106	-.040	.032	-.129	-.121	-.058	-.046	-.064	.004	-.074	.005	-.023	-.029	-.068
อาชีพของบิดา(Occup : Father)						1.000	.362**	.122	-.036	-.001	-.043	.007	.089	.023	-.001	.019	.079	.002	.078	.116	-.032
อาชีพของมารดา(Occup : Mother)							1.000	-.024	.106	.115	.091	.092	.041	.100	.117	-.027	-.116	.052	-.059	-.053	-.017
สถานภาพของบิดามารดา(Status)								1.000	-.111	-.061	-.016	-.012	.011	.003	-.059	-.090	.069	-.072	-.065	-.061	-.060
ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว(Fa ₁)									1.000	.732**	.471**	.621**	.514**	.408**	.879**	.041	.033	-.032	.027	.027	-.035
ความรู้สึกที่มีต่อบิดามารดา(Fa ₂)										1.000	.539**	.549**	.558**	.370**	.863**	.064	-.039	.015	.000	.021	-.117
การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของครอบครัว(Fa ₃)											1.000	.526**	.379**	.324**	.658**	.010	.059	-.033	-.090	-.052	-.058
วิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้งของสมาชิกในครอบครัว (Fa ₄)												1.000	.697**	.607**	.821**	.038	.001	-.054	-.112	-.031	.035
การมีกิจกรรมทางศาสนาด้วยกัน(Fa ₅)													1.000	.587**	.760**	.083	.014	-.105	-.065	-.010	-.019
ความสำเร็จของสมาชิกในครอบครัว(Fa ₆)														1.000	.607**	.049	-.108	-.011	-.036	-.057	-.086
บรรยากาศในครอบครัวโดยรวม (SUMFa)															1.000	.061	-.004	-.054	-.038	-.002	-.059
วิธีการสอนของครู(En ₁)																1.000	.349**	.192*	.444**	.788**	.022
สถานที่เรียน(En ₂)																	1.000	.237*	.245**	.679**	-.015
สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน(En ₃)																		1.000	.223**	.587**	-.191*
การวัดผลและประเมินผลการเรียน(En ₄)																			1.000	.653**	-.032
บรรยากาศการเรียนการสอนโดยรวม (SUMEn)																				1.000	-.071
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Y)																					1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนของนักเรียน (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การปฏิบัติตัวในห้องเรียน (Bh1) การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน (Bh2) และพฤติกรรมการเรียนโดยรวม (SUMBh) และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ สื่อ การเรียนการสอน ส่วนตัวแปรอื่นๆ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนวัดม่วง โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ผู้วิจัยได้นำตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ ตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว และตัวแปรด้านบรรยากาศการเรียนการสอน นำเข้าสมการถดถอยพหุคูณ เพื่อจัดลำดับค่าสัมประสิทธิ์ (Beta Weight) และใช้ค่าสัมประสิทธิ์ (Beta Weight) ที่มีค่า .05 ขึ้นไป เพื่อนำเข้าการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) และนำเข้า Stepwise อีกครั้ง ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 8

ตาราง 8 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เมื่อใช้ตัวผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นตัวแปรเกณฑ์ โดยใช้ Stepwise

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	2	5.55	2.78	11.81*
Residual	157	36.93		
Total	159	42.48		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรงกับสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน และการปฏิบัติตัวในห้องเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์ได้ จึงคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวแปร	R	R ²
สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน (SUM En ₃)	.191	.037
การปฏิบัติตัวในห้องเรียน (SUM Bh ₁)	.329	10.80

จากตาราง 9 พบว่า ตัวแปรที่นำมาศึกษา ถูกเลือกเข้าสู่สมการตามลำดับทั้ง 2 ตัว คือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน (SUM En₃) การปฏิบัติตัวในห้องเรียน (SUM Bh₁) ซึ่งมีสัมประสิทธิ์การถดถอย (R²) เท่ากับ .037 , 10.80 ตามลำดับ แสดงว่า ตัวแปร สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน (SUM En₃) สามารถพยากรณ์หรืออธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Y) ได้ร้อยละ 3.70 เมื่อนำตัวแปร การปฏิบัติตัวในห้องเรียน (SUM Bh₁) มาร่วมพิจารณากับตัวแปรสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน (SUM En₃) สามารถพยากรณ์หรืออธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Y) ได้เพิ่มขึ้นเป็น 10.80

ตาราง 10 ค่าสถิติของตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ Stepwise

ตัวแปร	b	SE b	B	t
สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน (SUM En ₃)	0.02	.014	-.152	-2.030
การปฏิบัติตัวในห้องเรียน (SUM Bh ₁)	0.02	.006	.309	4.123

R = .329

R² = 10.80

SE = .489

A = 1.60

จากตาราง 10 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน (SUM En₃) และการปฏิบัติตัวในห้องเรียน (SUM Bh₁) และสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 10.80

ในการสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัด
ม่วง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ

$$y = 1.60 + 0.02 (\text{สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน}) + 0.02 (\text{การปฏิบัติตัวในห้องเรียน})$$

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัด
ม่วง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = -.152 (\text{สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน}) + 0.309 (\text{การปฏิบัติตัวในห้องเรียน})$$

การวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 10 พบว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนได้ดีที่สุดคือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน รองลงมาคือ การปฏิบัติตัวในห้องเรียนของ
นักเรียน

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว และตัวแปรด้านการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
 2. เพื่อค้นหาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
- ##### สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า
1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และบรรยากาศทางการเรียนการสอนความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
 2. มีตัวแปรอย่างน้อย 1 ตัวแปร ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

แหล่งข้อมูล เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนวัดม่วง เป็นนักเรียนชาย จำนวน 83 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 77 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 160 คน

✓ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านพฤติกรรมการเรียน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านครอบครัว

ตอนที่ 4 แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปยังโรงเรียนวัดม่วง เพื่อขออนุญาต และขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียนวัดม่วง ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองระหว่างวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2545 ถึงวันที่ 22 มีนาคม 2545 รวมทั้งสิ้น 160 ชุด ได้ข้อมูลกับคืนมา ร้อยละ 100

3. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ของนักเรียนมาตรวจให้คะแนนแล้ว นำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปคิดค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านต่างๆ โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. การค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ Stepwise

✓ สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านบรรยากาศการเรียนการสอน พบว่า
 - 1.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นเพศชายและเพศหญิง มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ เป็นนักเรียนชายร้อยละ 51.88 และเป็นนักเรียนหญิงร้อยละ 48.12 เมื่อจำแนกนักเรียนตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เป็นนักเรียนหญิง คิดเป็นร้อยละ 1.88 และนักเรียนชาย คิดเป็นร้อยละ 1.88 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 37.50 นักเรียนหญิง คิดเป็นร้อยละ 29.37 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เป็นนักเรียนชาย คิดเป็นร้อยละ 12.5 และนักเรียนหญิง คิดเป็นร้อยละ 16.89 โดยภาพรวมและ นักเรียนส่วนใหญ่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 66.87
 - 1.2 สถานภาพสมรสของบิดามารดาของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่รวมกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.40 หย่าร้างกัน คิดเป็นร้อยละ 23.00 ถึงแก่กรรม คิดเป็นร้อยละ 10.50 และรายได้เฉลี่ยของครอบครัว ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 77.5 และว่างงานคิดเป็นร้อยละ 6.00

1.3 อาชีพของบิดานักเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 48.03 รองลงมาคือ อาชีพ ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 22.78 ส่วนอาชีพอื่นๆ มีจำนวนร้อยละใกล้เคียงกัน

ส่วนอาชีพของมารดานักเรียน ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมาคือ อาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 27.533 ส่วนอาชีพอื่นๆ มีจำนวนร้อยละใกล้เคียงกัน

1.4 พฤติกรรมกรเรียนของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมกรเรียนด้านการปฏิบัติตัวภายในห้องเรียนอยู่ในระดับดี และด้านการปฏิบัติตัวภายนอกห้องเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

1.5 บรรยากาศในครอบครัวของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้สึกที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา และด้านความสำเร็จของสมาชิกในครอบครัวอยู่ในระดับดี ส่วนด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว ด้านวิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้งของสมาชิกในครอบครัว และด้านการมีกิจกรรมทางศาสนาร่วมกันอยู่ในระดับปานกลาง

1.6 บรรยากาศทางการเรียนการสอนโดยรวม อยู่ในระดับที่ต้องปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวิธีการสอนของครู อยู่ในระดับดี ส่วนด้านสถานที่เรียน ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับที่ต้องปานกลาง

2. สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการปฏิบัติตัวในห้องเรียน การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน และพฤติกรรมกรเรียนโดยรวม มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเพศ ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา สถานภาพการสมรสของบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว ความรู้สึกที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของครอบครัว วิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้งของสมาชิกในครอบครัว การมีกิจกรรมทางศาสนาร่วมกัน ความสำเร็จของสมาชิกในครอบครัว บรรยากาศในครอบครัวโดยรวม วิธีการสอนของครู สถานที่เรียน การวัดผลและประเมินผลการเรียน บรรยากาศการเรียนการสอนโดยรวม มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ดีที่สุด คือ สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนรองลงมาคือ การปฏิบัติตัวในห้องเรียนตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปรนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 10.8

4. สมการที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดม่วง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ

$y = 1.60 + 0.02$ (สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน) + 0.02 (การปฏิบัติตัวในห้องเรียน)

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดม่วง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$z = -.152$ (สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน) + $.309$ (การปฏิบัติตัวในห้องเรียน)

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการปฏิบัติตัวในห้องเรียน การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน และพฤติกรรมการเรียนโดยรวม มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเพศ ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา สถานภาพการสมรสของบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว ความรู้สึกที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของครอบครัว วิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้งของสมาชิกในครอบครัว การมีกิจกรรมทางศาสนาร่วมกัน ความสำเร็จของสมาชิกในครอบครัว บรรยากาศในครอบครัวโดยรวม วิธีการสอนของครู สถานที่เรียน การวัดผลและประเมินผล การเรียน บรรยากาศการเรียนการสอนโดยรวม มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.1 ตัวแปรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่

1.1.1 สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนมีความสำคัญต่อการเรียนเพราะช่วยประหยัดเวลาในการสอน และทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น แต่ละห้องเรียนควรมีสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ และทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ ครูควรใช้สื่อประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม และมีสภาพที่ดีในการใช้งาน ซึ่งจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับกรีน (Green. 1976 : 38 - 47) กล่าวว่า การสอนวิทยาศาสตร์สำหรับเด็กในโรงเรียนมัธยมศึกษา เด็กจะสนใจการสอนของครูเมื่อมีการนำอุปกรณ์ต่างๆ เข้ามาใช้ในการสอน อุปกรณ์ต่างๆ ต้องมีการพัฒนาให้เหมาะสมกับหลักสูตร และ

สอดคล้องกับงานวิจัยของคราวเดอร์ (Croeder. 1969 : 3034) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการสอนวิชาอุตสาหกรรมศิลป์โดยใช้สไลด์ประกอบหุ่นจำลองกับการสอนโดยวิธีปกติ ผลการวิจัยปรากฏว่าการสอนโดยใช้สไลด์ประกอบหุ่นจำลองให้ผลในด้านการเรียนรู้และความคงทนในการจำดีกว่าปกติ และเหมาะที่จะนำมาสอนกับเด็กทั้งที่มีสติปัญญาสูงและสติปัญญาต่ำ และสอดคล้องกับ ประภา ภูวน (2515 : 56) ได้ทดลองเปรียบเทียบผลของการเรียนรู้ข้อความจริงในวิชาวิทยาศาสตร์ จากการใช้สไลด์กับรูปภาพประกอบการสอน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มที่ครูสอนโดยใช้สไลด์เป็นอุปกรณ์การสอน เรียนรู้ข้อความจริงได้ดีกว่านักเรียนกลุ่มที่สอนแบบอธิบาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสไลด์ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ข้อความจริงได้เท่าเทียมกันกับการสอนโดยใช้รูปภาพประกอบการสอน

1.1.2 การปฏิบัติตัวในห้องเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักเรียนมีความสนใจในเรื่องการเรียน ได้แก่ การตั้งใจเรียน นำอุปกรณ์การเรียนมาครบ เข้าชั้นเรียนตรงเวลา แม้ว่านักเรียนจะไม่ชอบเรียนในบางวิชา แต่นักเรียนก็พยายามตั้งใจเรียน นักเรียนจดคำอธิบายตามความเข้าใจของตนเอง ซึ่งการปฏิบัติตัวในห้องเรียนดังกล่าวจะทำให้ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นซึ่งสอดคล้องกับ นภาพร เมฆรักษาวนิช (2514 : 65-66) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมในการเรียนทัศนคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติตัวในห้องเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

1.1.3 การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักเรียนชอบอ่านหนังสือมาล่วงหน้าก่อนที่จะเข้าเรียนในวิชานั้นๆ หลังจากเรียนนักเรียนจะจดเนื้อหาที่สำคัญๆ ของเรื่องที่เรียนอย่างเป็นระเบียบ เพื่อช่วยให้จดจำและเข้าใจได้ง่ายขึ้น นักเรียนพยายามปรับปรุงแก้ไขงานที่ทำเพื่อที่จะได้งานที่สมบูรณ์ที่สุด นักเรียนมักจะทบทวนบทเรียนอยู่เสมอ ซึ่งการปฏิบัติตัวนอกห้องเรียนดังกล่าวจะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคาร์เตอร์ (Carter. 1962 : 51) ได้ศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนในระดับชั้น 7 และชั้น 8 จำนวน 725 คน ใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากแบบทดสอบ SAT (Stanford Achievement Test) กับคะแนนเชาว์ปัญญาจากแบบทดสอบเชาว์ปัญญาของเฮร์แมนและเนลสัน (Herman - Nelson Intelligence Test) เป็นเกณฑ์แบ่งกลุ่มตัวอย่าง การศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างใช้แบบสำรวจพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำในการเรียน CSMS (California Study Methods

Survey) พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าระดับความสามารถมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าระดับความสามารถ

1.1.4 พฤติกรรมการเรียนโดยรวมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักเรียนมีการปฏิบัติตัวที่มีความรับผิดชอบทางการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งการปฏิบัติตัวในห้องเรียนได้แก่ การตั้งใจเรียน นำอุปกรณ์การเรียนมาครบ เข้าชั้นเรียนตรงเวลา จดคำอธิบายตามความเข้าใจของตนเองอย่างสม่ำเสมอ การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียนได้แก่ นักเรียนอ่านหนังสือมาล่วงหน้าก่อนที่จะเข้าเรียนในวิชานั้นๆ นักเรียนพยายามปรับปรุงแก้ไขงานที่ทำเพื่อที่จะได้งานที่สมบูรณ์ที่สุด และพยายามทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งพฤติกรรมการเรียนดังกล่าวจะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแมดดอกซ์ (Maddox. 1965 - 9) ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของพฤติกรรมการเรียนว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคล และการทำงานหนักเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย เพราะมักปรากฏว่านักเรียนที่มีสติปัญญาสูงหลายคนสอบตกหรือทำคะแนนได้น้อยกว่าผู้ที่มีสติปัญญาและความถนัดในการเรียนปานกลางหรือต่ำ ซึ่งความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละคนนอกจากจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาและความสามารถทางสมองร้อยละ 50 - 60 แล้วยังขึ้นอยู่กับความพยายาม และวิธีการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพร้อยละ 30 - 40 และได้เพิ่มเติมอีกว่า พฤติกรรมการเรียนหรือวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพนั้นเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน กล่าวคือนักเรียนที่เรียนดีนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดมาก แต่ต้องเป็นคนที่ต้องรู้จักใช้เวลา ต้องรู้จักวิธีเรียน วิธีทำงานให้ได้ผลดี

1.2 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่

1.2.1 เพศ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนหญิงและนักเรียนชายส่วนใหญ่มีจำนวนที่ใกล้เคียงกันอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมือนกัน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นวัยที่เริ่มเข้าสู่วัยรุ่นซึ่งส่วนใหญ่จะคบกันเป็นกลุ่ม เวลาทำอะไรจะทำเหมือนๆ กัน ดังนั้น เพศ จึงไม่พบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.2.2ฐานะเศรษฐกิจของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ จากการสังเกตงานบริการแนะแนวของโรงเรียนวัดม่วง พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ จะได้รับความช่วยเหลือจากทางโรงเรียน เช่น ทุนการศึกษา ให้นำหนังสือยืมเรียน รวมทั้งเป็นโรงเรียนในสังกัดของกรุงเทพมหานครจึงไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน เป็นต้น จึงทำให้นักเรียนที่ฐานะทางเศรษฐกิจ

กรุงเทพมหานครจึงไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน เป็นต้น จึงทำให้นักเรียนที่ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองปานกลางจนถึงต่ำ ไม่มีความเดือดร้อนในการใช้เงินเพื่อสนับสนุนการเรียนของนักเรียน ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ดังนั้นฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองจึงมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.3 อาชีพของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ อาชีพของผู้ปกครองนักเรียนที่แตกต่างกัน ปฏิบัติงานด้านการเรียนต่อนักเรียน โดยเฉพาะการดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียนแตกต่างกัน จึงทำให้มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.4 สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ จำนวนบิดามารดาของนักเรียนส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสอยู่ร่วมกันร้อยละ 66.4 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าบิดามารดาที่มีสถานภาพหย่าร้างกันร้อยละ 23 ถึงแก่กรรมร้อยละ 10.5 จากข้อมูลดังกล่าวจึงทำให้สถานภาพสมรสของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวของนักเรียนจะอยู่ในระดับปานกลาง และเนื่องจากอาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม และรับจ้าง สมาชิกในครอบครัวจึงต้องช่วยเหลือกัน และเอาใจใส่ดูแลซึ่งกันและกัน จึงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.6 ความรู้สึกที่มีต่อบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ความสัมพันธ์ที่มีต่อบิดามารดาของนักเรียนจะอยู่ในระดับดี เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่จะเชื่อฟังคำสั่งสอนของบิดามารดาเพราะยังเป็นวัยที่ต้องพึ่งผู้ปกครองอยู่ จึงทำให้ความรู้สึกที่มีต่อบิดามารดามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.7 การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของครอบครัวจะอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากสภาพแวดล้อมด้านที่อยู่อาศัยของนักเรียน ส่วนใหญ่จะอยู่กันเป็นครอบครัวใหญ่ และต้องช่วยเหลือกันทำงานจึงทำให้มีการแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ อยู่แล้ว จึงทำให้การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.8 วิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้งของสมาชิกในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ วิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้งของสมาชิกในครอบครัวของนักเรียนจะอยู่ในระดับปานกลางเนื่องจากสภาพ

ครอบครัวของนักเรียนจะเป็นครอบครัวใหญ่ ดังนั้นความขัดแย้งของสมาชิกในครอบครัวจึงเกิดขึ้นเป็นธรรมดา แต่ก็มีผู้นำครอบครัว และสมาชิกคนอื่นๆ ช่วยกันหาวิธีเพื่อลดปัญหาความขัดแย้งของสมาชิกในครอบครัวที่เกิดขึ้น จึงทำให้วิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้งของสมาชิกในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.9 การมีกิจกรรมทางศาสนาร่วมกัน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ การมีกิจกรรมทางศาสนาร่วมกันของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากครอบครัวของนักเรียนส่วนใหญ่จะนับถือศาสนาพุทธ จึงทำให้มีกิจกรรมทางศาสนาร่วมกันอยู่แล้ว ดังนั้นการมีกิจกรรมทางศาสนาร่วมกัน จึงมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.10 ความสำเร็จของสมาชิกในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ความสำเร็จของสมาชิกในครอบครัวของนักเรียนอยู่ในระดับดี เนื่องจากครอบครัวของนักเรียนเป็นครอบครัวใหญ่ สมาชิกทุกคนในครอบครัวจึงให้กำลังใจและสนับสนุนเพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน จึงทำให้ความสำเร็จของสมาชิกในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.11 วิธีการสอนของครู มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือครูมีวิธีการสอนที่ทำให้การเรียนน่าสนใจ ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่สอน ซึ่งครูปฏิบัติอยู่เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ แต่ระดับความสนใจในการรับรู้ของนักเรียนแตกต่างกัน จึงทำให้วิธีการสอนของครูมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.12 สถานที่เรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ วิธีการสอนของครูอยู่ในระดับดี และจากการสังเกตสถานที่เรียนของโรงเรียนวัดม่วง พบว่า สภาพห้องเรียนมีการจัดตกแต่งเป็นอย่างดี และมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย โต๊ะเก้าอี้มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน สภาพห้องเรียนปราศจากกลิ่นต่างๆ เช่น กลิ่นเหม็นจากห้องน้ำ กลิ่นอาหารจากโรงอาหาร จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจึงทำให้สถานที่เรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.13 การวัดและการประเมินผลการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ การวัดและการประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และจากการสังเกตการทำงานของครูโรงเรียนวัดม่วง พบว่า ครูจะใช้เกณฑ์ในการวัดและการประเมินผลการเรียนของกรุงเทพมหานคร และเมื่อเรียนอะไรไป ครูจะทดสอบว่านักเรียนเรียนรู้เรื่องหรือไม่ ก่อนที่ครูจะสอนบทเรียนเรื่องใหม่ การประเมินผลนักเรียนส่วนใหญ่ก็มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จึงทำให้

การวัดและการประเมินผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ร้อยละ 10.80 คือ สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน และการปฏิบัติตัวในห้องเรียน ทั้งนี้เพราะว่า ครูมีการใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน และหลักปฏิบัติตัวในห้องเรียนอย่างเหมาะสมและทันสมัย รวมทั้งมีเพียงพอกับจำนวนของนักเรียนก็จะทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน และเรียนอย่างสนุกสนาน ฉะนั้นสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนจึงมีส่วนสำคัญมากที่สุด จึงสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดม่วง กรุงเทพมหานคร ได้ดีที่สุด รองลงมาคือ การปฏิบัติตัวในห้องเรียน ทั้งนี้เพราะว่านักเรียนตั้งใจฟังครูขณะที่ครูกำลังสอน นำอุปกรณ์การเรียนการสอนมาครบทุกวัน มาทันเวลาเข้าเรียนแม้ว่านักเรียนจะไม่ชอบเรียนในบางวิชาแต่ก็พยายามตั้งใจเรียน นักเรียนจดคำอธิบายตามความเข้าใจของตนเอง ฉะนั้นพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียนจึงมีส่วนที่จะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ผู้บริหารฝ่ายวิชาการ อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์แนะแนว ผู้ปกครองของนักเรียน ตลอดจนตัวนักเรียนได้ทราบว่า มีตัวแปรใดบ้างที่มีความสัมพันธ์และสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อนักเรียนจะได้ปรับปรุงตนเองพัฒนาการเรียนและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการเรียน เพื่อจะได้ช่วยเหลือนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และสามารถประสบความสำเร็จในการศึกษา

2. โรงเรียนวัดม่วง ควรจัดให้มีการประชุมผู้ปกครองสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้ข้อมูลด้านการเรียน ระบบการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล และแนวทางช่วยเหลือนักเรียน เพื่อผู้ปกครองจะได้นำไปปฏิบัติและช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น และสามารถประสบความสำเร็จในการศึกษาได้

ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรเพิ่มขึ้นในการวิจัยเรื่องเดิม เช่น สัมพันธภาพระหว่างเพื่อน
2. ควรศึกษาตัวแปรด้านอื่น ๆ ของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน

3. ควรศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ พินศิริกุล. (2524). การสำรวจปัญหาการเรียนสังคมและส่วนตัวของนักเรียนสารพัดช่าง
ในกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2521). คู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธ
ศักราช 2521 เล่ม 2. กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวง
ศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2525). แนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2528). รายงานผลการวิจัยและประเมินผลวิชาคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2530). รายงานการประเมินความก้าวหน้า คุณภาพนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 6 ระดับประเทศ ปีการศึกษา 2530. กรุงเทพฯ : กองวิชาการ กระทรวง
ศึกษาธิการ.(เอกสารอันดับที่ 103/2531) .
- จารุลักษณ์ พินพรหมราช. (2529). ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 โรงเรียนปทุมคงคา. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชฎาวิทย์ สุวรรณรัตน์. (2537). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเหล่าของนักเรียนเตรียมทหารชั้น
ปีที่ 1. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
ถ่ายเอกสาร.
- ทิพาดี เอ็มะวรรณะ. (2529). เรียนในเก่งในมหาวิทยาลัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไอ.เอส.
พรินติ้งเฮาส์.
- ธารณี เจียรวัฒน์. (2531). พฤติกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมผลสำเร็จในการเรียนวิทยา
ศาสตร์ตามการรับรู้ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาวิทยาศาสตร์สูง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ธีรยุทธ์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา. (2525). “พฤติกรรมในการเรียนการสอน,” ในเอกสารการสอนชุดวิชา
พฤติกรรมการสอนประถมศึกษาหน่วยที่ 6-10. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดพันธ์พิบลิช
ซิง.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2527). “นักบริหาร : ผู้สร้างบรรยากาศการเรียนรู้, “ก้าวเข้าสู่ผู้บริหาร”.
กรุงเทพฯ : อนงค์ศิลป์การพิมพ์.

- นภาพร เมฆรักษานิซ. (2541). ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทักษะคิดในการเรียน กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ประยุทธ์ วัชรดิษฐ์. (2513). ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ กับผลสัมฤทธิ์-ทางการเรียนและระดับความมุ่งหวังทางการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตวิทยาลัย วิชาการศึกษา ประสานมิตร.ปีการศึกษา 2513. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย วิชาการศึกษา ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ประวีณ สุทธิสง่า. (2540). การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มและรายบุคคลแบบเผชิญความจริงที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2538). เอกสารประกอบการสอนวิชาการทดสอบทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พนัส หันนาคินทร์. (2521). การศึกษาของไทย.กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พรทิพย์ ถาวรจักร์. (2525). องค์ประกอบที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2531). วิธีการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.กรุงเทพฯ: เจริญผล.
- * พิศเพลิน เขียวหวาน. (2523). องค์ประกอบบางประการที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร. ✱ ✓
- พูนทรัพย์ วงษ์พานิช. (2523). องค์ประกอบที่มีอิทธิพล ต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในระดับปริญญาตรี (ค.บ.) ของบุคลากรทางการศึกษาและครูประจำการในวิทยาลัยครู กรุงเทพมหานคร.ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง. (2522). อิทธิพลของสถานภาพเศรษฐกิจและสังคมของพ่อแม่ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของลูก. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- รุ่งทิวา จักรกร. (2527). วิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.
- วัชร บุนนาคสิงห์. (2526). "การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ," วารสารรามคำแหงฉบับพิเศษพัฒนาบุคลากร. หน้า 48-54.

- วัฒนา พุ่มเล็ก. (2513). การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตร (ธีรกุล) วรุตบางกูร และสิพิชญา ธีระกุล(ม.ป.ป.). การบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิจิตร ศรีสอาน. (2521). หลักการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2528). เอกสารตัวอย่างเรื่อง การสร้างหน่วยการเรียนรู้ตัวอย่าง เรื่อง การสร้างบรรยากาศในห้องเรียน. เอกสารของศูนย์พัฒนาศึกษาแห่งชาติของประเทศไทย.
- วิชาการ, กรม. (2536). การศึกษาวิเคราะห์และกำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษา ตามหลักสูตรเพื่อการสร้างแบบสอบถามมาตรฐาน. กรุงเทพฯ: สำนักงานทดสอบทางการศึกษากกรมวิชาการ.
- วิญญู พูลศรี. (2523). ผลของการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่มต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิสัยและทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูงวิทยาลัยครูเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริระพร จันทโนทก. (2538). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ศศิธร ศรีวิเชียร. (2539). ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- สงัด อุทรานันท์. (2525). การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาติ ลีตระกูล. (2524). องค์ประกอบบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุนันท์ จันทระ. (2526). องค์ประกอบบางประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุมานิน รุ่งเรืองธรรม. (2522). กลวิธีการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.

- สุรางค์ ตันติกุลวิจิตร. (2538). ผลของการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มควบคุมกับการเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคลองสวน อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. (ม.ป.ป.). ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกี่ยวกับนักเรียน ครู โรงเรียน และสภาพท้องถิ่น กับความสามารถพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก และการวางแผนเพื่อพัฒนาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี.
- (2528). รายงานการวิจัยตัวแปรเกี่ยวกับ นักเรียน ครู โรงเรียน และสภาพท้องถิ่น ที่สัมพันธ์กับความสามารถพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.
- สุวิมล เด่นสุนทร. (2527). ตัวแปรด้านจิตวิทยาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2523). สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างองค์ประกอบด้านเชาวน์ปัญญา ปัญญาส่วนตัวนิสัยและทัศนคติทางการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม.กรุงเทพ : บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สำเร็จ บุญเรืองวัฒน์. (2524, กันยายน-ธันวาคม). "การวัดทัศนคติและความสนใจ," วารสารการวัดผลการศึกษา. : หน้า 7-13.
- สำเร็จ บุญเรืองวัฒน์. (2527). เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรพหุคูณ. นนทบุรี : ม.ป.ท., 2526. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. เอกสารชุดการสอนวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 2 (คณิตศาสตร์). นนทบุรี, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เสาวรัตน์ จุลรัตน์. (2535). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- อภิญญา เจริญประไพ. (2538). องค์ประกอบบางประการที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตบัณฑิตศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- อรพรรณ วีระกะลัส. (2523). การศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

อวยชัย วัชรธรรม. (2521). *การพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้องค์ประกอบที่อยู่นอกเหนือความสามารถทางสติปัญญา*. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. ถ่ายเอกสาร.

เอนกกุล กรี่แสง. (2520). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์เนต.

อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ. (2525). *รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ของวิชาที่เรียนและความถนัดในการเรียนภาษาของผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล*. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

Alexander, Leigh and Simmons, John. (1975). "The Determinants of School Achievement in Developing Countries," *The Educational Production Function*.

Anastasi. (1985). *Differential Psychology*. 3rd ed. New York : The Macmillan Company.

Anderson, Mary J.(n.d.,March). "Effects of Classroom Social Climate on Individual Learning," *American Educational Research Journal*. 7(3) :135-152 .

Bledsoe, Joseph. (1971). "Factors related to Pupil Observation Report of Teachers and Attitude Toward Their Teacher," *The Journal of Educational Research*. (11) 65 :121 – 122.

Chopra, S.L. (1967). "Parental Occupation and Academic Achievement of High School Student in Academic," *The Journal of Educational Research*. 60 : 359-362.

✓ Clark, Willis W. "Boy and Girls : Are there Significant Ability and Achievement Difference?," *The Journal of Educational Research*. (2) : 54-205. ✱

Cogan, Morris L. (1975). "Studies of Teacher Behavior", *The Journal of Experimental Education*. 1(26) : 135 - 139.

Cranston, Charles M. and Mccort Barclay. (1985). "A Learner Analysis Experiment: Cognitive Style Versus Learning Style Undergraduate Nursing Education," *Journal of Nursing Education*. 4(24) : 136-138.

Cronbach, Lee J. (1970). *Essential of Psychological Testing*. 3th ed. New York : Harper and Row.

Desiderato, Otello and Koskinen, Patricia. (1969). "Anxiety, Study Habits, and Academic achievement," *Journal of Counseling Psychology*. 3(16) : 62-165.

Eysenck, H.J., Arnold, W. and Meili, R. (1972). *Encyclopedia of Psychology Vol.1*. London : Herder and Herder.

Fredenck, Robert W. Kichen, Paul C. and Me Elwee, R.A. (1974). *A Guide to Collage Study*. New York : Appleton – Century.

- Gage, N.L. and Berliner, David C. (1979). *Educational Psychology*. Chicago : Rand McNally College Publishing Company.
- Garrison, Karl C., Albert, J. Kingston and Arthurs, S. McDonald. (1966). *Educational Psychology*. Bombay : Vakils.
- Gill, L.J. (1962). "Some Non-Intellectual Correlated of Academic Achievement among Mexican Secondary School Student," *Journal of Education Psychology*. 3(53) 244 - 249.
- Haslam, Warren L. and Brown, William F. (1968). "Effective of Study Skill Instruction For High School Sophomores," *The Journal of Education Psychology*. 59 : 223-226.
- Hildreth, Gertude H. (1966). *Introduction to the Gifted*. New York : Mc Graw - Hill Book Co.
- Holtzman, Abraham. (1967). *Interest Groups and Lobbying*. New York : Macmillan.
- Humphery, Robert D. (1960). "The Relationship of Participation in out-of School Activities to School Achievement," *Thesis Abstract International*. Series No.11. School of Education, Indiana University.
- Jakobovits, Leon. (1971). *A Foreign Language : A Psycholinguistic Analysis of the Issues*. Rowley, Massachusettes : Newbury House.
- Knief, H.L. and Jame B. Stroud. (1959). "Intercorrelation among Various Intelligence : Achievement and Social Class Scores," *The Journal of Education and Psychology*. 6(50) : 177-120.
- Lewin, K.R., Lippert and Lewin White. (1939). "Patterns of Aggressive Behavior in Experimentally Created, Social Climate," *Journal of Social Psychology*. 9(10):271-299.
- Light, Louise L. and Alexakos, C.E. (1970). "Effect of Individual and Group Counseling on Study Habits," *The Journal of Educational Research*. 8 : 450-45.
- Maddox, Harry. (1965). "How to Study ," *The English Language Book Society*. London.
- Mager, Robert F. (1962). *Preparing Objectives for Programmed Instruction*. San Francisco: Californai Peach,.
- Maddox, Henry. (1963). *How to Study*. London : Cox&Wyman.
- Moor, Helena. (1957). *Adult Awareness of the Problems of High School Youth*. Boston : Boston University.

- ✓Parsley, Kennet M. (1963) "Are There Really Sex Difference in Achievement," *The Journal of Education Research*. 12(57) :210 - 212. ✱
- Perscott, Daniel A. (1961). *Education Bulletine*. Bangkok : Chulalongkorn University. ✓✱
- Rahman, Syed Abdur. (1967). "An Investigation of the Extent and Caused of Dropout in class VII through X of the Secondary Schools Dacca, East Pakistan During 1965," in *Dissertation Abstracts International*. (3)28 :405-A.
- Sanderson, Herbert. (1954). *Basic Concept in Vocational Guidance*. New York : McGraw-Hall Book Company.
- Skillman, John Harold. (1959) "A Study of Relationship Between Participation in Various Types of Extra Class Activities and Academic Performance in Three Private Japanese Secondary Schools," *Dissertation Abstracts*. 2(19) : 1958.
- Smith, Samuel. (1961). *Best Method of Study*. London : Business Nobel Book Inc.
- Song, John and Hattie, John. (1984). "Home Environment Self-Concept and Academic Achievement : A Causal Modeling Approach," *Journal of Educational Psychology*. 12(76) : 1276-1281.
- Strierwalt, Floyd Harrison. (1967). "A Study of the Relationship of Involvement in School Activities to the Academic Achievement of Junior High School Students," *Dissertation Abstracts*. 6(27) : 4057-A.
- Wrenn, Gilbert C. and Larsen P. Robert. (1969). *Studying Effectively*. Stanford : Stanford University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญและหนังสือขอความร่วมมือ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บันทึกวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ 1434

วันที่ 30 กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวอัมพรรัตน์ ทองเนียม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดม่วง กรุงเทพมหานคร” โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บันทึกวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ พงศ์ประยูร เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดม่วง กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวอัมพรรัตน์ ทองเนียม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพร ะวานนท์)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1012/ 1692

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/ มีนาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอัมพรรัตน์ ทองเนียม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดม่วง กรุงเทพมหานคร” โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บ ข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้นักเรียนระดับประถมศึกษา ชั้นปีที่ 6 จำนวน 100 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดม่วง กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนมีนาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอัมพรรัตน์ ทองเนียม ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์' ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ ๔๔๔ /

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 22 กรุงเทพฯ 10110

๒๒ มีนาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดม่วง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอัมพรรัตน์ ทองเนียม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดม่วง กรุงเทพมหานคร” โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บ ข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้นักเรียนระดับประถมศึกษา ชั้นปีที่ 6 จำนวน 160 คน ตอบแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน วัดม่วง กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนมีนาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอัมพรรัตน์ ทองเนียม ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ภาคผนวก ข

- เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

แบบสอบถามข้อมูลด้านส่วนตัวของนักเรียน

คำชี้แจงแบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านส่วนตัวของนักเรียนเมื่อนักเรียนอ่าน

ข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ()

- 1. เพศ () ชาย
() หญิง
- 2. ผลการเรียนของนักเรียนในภาคเรียนที่ 1
(โปรดระบุ).....

แบบสอบถามด้านพฤติกรรมการเรียน

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับ
การกระทำของนักเรียนมากที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	ทำเป็น ประจำ	บ่อย	น้อย ครั้ง	น้อย ครั้ง ที่สุด	ไม่เคย ทำ เลย
	การปฏิบัติตัวในห้องเรียน					
1.	นักเรียนลืมนำหนังสือมาในบางวิชา.....					
2.	นักเรียนนำอุปกรณ์การเรียนมาครบทุกวิชา.....					
3.	นักเรียนนำอุปกรณ์การเรียนมาครบทุกวัน.....					
4.	นักเรียนมาทันเวลาเข้าเรียน.....					
5.	วิชาที่นักเรียนเรียนไม่เข้าใจ นักเรียนจะไม่เข้าเรียนวิชานั้น.....					
6.	นักเรียนมักจะเข้าห้องเรียนสาย.....					
7.	นักเรียนไม่เข้าห้องเรียนเมื่อถึงเวลาเรียน.....					
8.	ขณะฟังครูสอนนักเรียนชอบคิดถึงเรื่องอื่น.....					
9.	นักเรียนนำงานอื่นขึ้นมาทำในขณะที่ครูกำลังสอน					
10.	นักเรียนตั้งใจฟังครูสอนไม่ว่าครูจะสอนดีหรือไม่ก็ตาม.....					
11.	แม้ว่านักเรียนจะไม่ชอบเรียนในบางวิชา แต่นักเรียนก็พยายามตั้งใจเรียน.....					
12.	นักเรียนจดคำอธิบายตามความเข้าใจของตนเอง..					

ข้อ ที่	ข้อความ	ทำเป็น ประจำ	บ่อย	น้อย ครั้ง	น้อย ครั้ง ที่สุด	ไม่เคย ทำ เลย
	การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน					
13.	หลังจากเรียน นักเรียนจะจดเนื้อหาที่สำคัญ ๆ ของเรื่องที่เรียน.....					
14.	หลังจากเรียนจบแล้วนักเรียนจดเนื้อหาที่เรียน อย่างเป็นระเบียบ เพื่อช่วยให้จำและเข้าใจได้ง่าย ขึ้น.....					
15.	นักเรียนชอบอ่านหนังสือมาล่วงหน้าก่อนที่จะเข้า เรียนในวิชานั้น ๆ.....					
16.	แม้ว่างานที่ครูให้ทำนั้นนักเรียนจะไม่ชอบแต่ นักเรียนก็ตั้งใจทำงานเสร็จเรียบร้อย.....					
17.	นักเรียนพยายามทำงานจนสุดความสามารถ ไม่ ว่างานนั้นจะยากหรือง่ายเพียงใด.....					
18.	เมื่อครูให้ทำรายงาน นักเรียนจะรอจนใกล้เวลาจะ ส่งจึงค่อยเริ่มลงมือทำงาน.....					
19.	เมื่อทำการบ้านไม่ได้ นักเรียนจะขอลอกจาก เพื่อน.....					
20.	นักเรียนพยายามปรับปรุงแก้ไขงานที่ทำเพื่อที่จะ ได้งานสมบูรณ์ที่สุด.....					
21.	เมื่อครูคืนงานที่ส่งมาให้ นักเรียนจะรีบดูทันทีว่า ครูให้แก้ไขอะไรบ้าง.....					
22.	นักเรียนมักจะทบทวนบทเรียน.....					

แบบสอบถามด้านครอบครัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านครอบครัว เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว

ให้ทำเครื่องหมาย ✓ () แล้วเติมข้อความในช่องว่างให้ครบถ้วน

1. บิดามารดาของนักเรียนมีรายได้รวมต่อเดือนประมาณเดือนละเท่าไร
.....บาท

2. อาชีพของผู้ปกครอง

2.1 อาชีพของบิดา

- () รับราชการ
- () ทหารบก
- () ทหารเรือ
- () ทหารอากาศ
- () ตำรวจ
- () ครู
- () ค้าขาย
- () รับจ้าง
- () เกษตรกรรม
- () ธุรกิจส่วนตัว
- () พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

2.2 อาชีพของมารดา

- () รับราชการ
- () ทหารบก
- () ทหารเรือ
- () ทหารอากาศ
- () ตำรวจ
- () ครู
- () ค้าขาย
- () รับจ้าง
- () เกษตรกรรม
- () ธุรกิจส่วนตัว
- () พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. สถานภาพสมรสของบิดามารดา

- () บิดามารดาอยู่ร่วมกัน
- () บิดามารดาหย่าร้างกัน
- () บิดามารดาถึงแก่กรรม

แบบสอบถามด้านบรรยากาศในครอบครัว

คำชี้แจง เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่กำหนดให้เพียง
ข้อละเครื่องหมายเดียว แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- จริงมากที่สุด

หมายถึง

ตรงกับลักษณะของครอบครัวของท่านมากที่สุด
- จริงมาก

หมายถึง

ตรงกับลักษณะของครอบครัวของท่านมาก
- จริงปานกลาง

หมายถึง

ค่อนข้างตรงกับลักษณะของครอบครัวท่านบ้าง
- ค่อนข้างไม่จริง

หมายถึง

ค่อนข้างไม่ตรงกับลักษณะของครอบครัวท่าน
- ไม่จริง

หมายถึง

ไม่ตรงกับลักษณะของครอบครัวท่านเลย

ข้อความ	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงปานกลาง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง
ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว					
1. สมาชิกในครอบครัวของนักเรียนต่างช่วยเหลือและสนับสนุนซึ่งกันและกัน.....					
2. บิดาเอาใจใส่ดูแลเมื่อนักเรียนมีปัญหา.....					
3. มารดาเอาใจใส่ดูแลเมื่อนักเรียนไม่สบายใจ.....					
4. เมื่อนักเรียนมีปัญหา มารดาของนักเรียนจะช่วยแก้ไขปัญหานั้นๆ ให้.....					
5. นักเรียนและพี่น้องทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของครอบครัว.....					
6. เมื่อนักเรียนไม่สบายใจ สมาชิกในครอบครัวจะคอยให้กำลังใจเสมอ.....					
7. บิดามีความภูมิใจในตัวนักเรียน.....					
8. มารดามีความภูมิใจในตัวนักเรียน.....					
9. สมาชิกในครอบครัวทะเลาะเบาะแว้งกัน.....					
10. สมาชิกในครอบครัวไม่โกรธเคืองกัน.....					
11. นักเรียนมีความรู้สึกที่มารดาไม่เข้าใจในตัวนักเรียนดีพอ.....					
12. นักเรียนมีความรู้สึกที่บิดาไม่เข้าใจในตัวนักเรียนดีพอ.....					
ความรู้สึกที่มีต่อบิดามารดา					
13. บิดาเป็นที่ปรึกษาที่ดีที่สุดของนักเรียน.....					
14. มารดาเป็นที่ปรึกษาที่ดีที่สุดของนักเรียน.....					
15. นักเรียนเชื่อฟังคำสั่งสอนของบิดา.....					

ข้อความ	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงปานกลาง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง
16. นักเรียนเชื่อฟังคำสั่งสอนของมารดา.....					
17. บิดามีส่วนร่วมสนับสนุนให้นักเรียนเป็นคนดี.....					
18. บิดารับฟังความคิดเห็นของนักเรียน.....					
19. มารดารับฟังความคิดเห็นของนักเรียน.....					
20. การถูกต่อว่าซ้ำซากจากบิดาเป็นการทำลายจิตใจของนักเรียน.....					
21. การถูกต่อว่าซ้ำซากจากมารดาเป็นการทำลายจิตใจของนักเรียน.....					
22. บิดาให้นักเรียนตัดสินใจในเรื่องส่วนตัวของนักเรียนเองได้.....					
การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของครอบครัว					
23. สมาชิกในครอบครัวช่วยกันกำหนดกฎระเบียบเพื่อให้สมาชิกทุกคนปฏิบัติตาม.....					
24. สมาชิกในครอบครัวของนักเรียนแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ.....					
25. นักเรียนต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของครอบครัวที่ทุกคนกำหนดขึ้นมา.....					
วิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้งของสมาชิกในครอบครัว					
26. มารดาต้องการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่าง ๆ ภายในครอบครัว.....					
27. เวลาสมาชิกในครอบครัวมีปัญหาทุก ๆ คนในครอบครัว (พ่อ แม่ ลูก) จะช่วยกันหาทางแก้ไข.....					
28. นักเรียนสามารถปรึกษาเรื่องส่วนตัวกับสมาชิกในครอบครัวได้.....					
29. ไม่ว่านักเรียนจะมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องใด นักเรียนก็จะปรึกษาปัญหานั้นกับสมาชิกในครอบครัว.....					
30. เมื่อสมาชิกในครอบครัวมีความขัดแย้งกันเกิดขึ้นทุก ๆ คนในครอบครัวจะช่วยเหลือกัน					
การมีกิจกรรมทางศาสนาร่วมกัน					
31. เมื่อถึงวันสำคัญทางศาสนา สมาชิกในครอบครัวจะไปวัดเพื่อทำบุญร่วมกัน.....					

ข้อความ	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงปานกลาง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง
32. สมาชิกในครอบครัวต่างสนใจในเรื่องศาสนา.....					
33. สมาชิกในครอบครัวคอยตักเตือนซึ่งกันและกัน เพื่อไม่ให้ทำอะไร ใด ๆ ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น.....					
34. สมาชิกในครอบครัวทุกคนมีคุณธรรมหรือหลักธรรมประจำใจ.....					
35. สมาชิกในครอบครัวเชื่อว่า บาป บุญ คุณ โทษ นั้นมีจริง.....					
ความสำเร็จของสมาชิกในครอบครัว					
36. สมาชิกในครอบครัวทุกคนต่างก็มีความรู้สึก ว่า เมื่อทำอะไรก็ต้องทำ สิ่งนั้นให้ดีที่สุด.....					
37. สมาชิกในครอบครัวสนับสนุนและให้กำลังใจเพื่อให้นักเรียนประสบ ความสำเร็จในการเรียน.....					

แบบสอบถามด้านบรรยากาศการเรียนการสอน

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
	ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน					
	<u>วิธีการสอนของครู</u>					
1.	ครูมีวิธีการสอนที่ทำให้การเรียนน่าสนใจ.....					
2.	ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้สอดคล้อง กับเนื้อหาวิชาที่สอน.....					
3.	ครูมุ่งแต่สอนเนื้อหาวิชาเพียงอย่างเดียวโดยไม่ เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น.....					
4.	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยเกี่ยว กับเนื้อหาวิชาที่เรียน.....					
5.	ครูสอนเร็วจนนักเรียนฟังไม่ทัน.....					
6.	ครูเข้มงวดมากทำให้นักเรียนไม่อยากเรียน.....					
7.	นักเรียนอยากเรียนเพราะครูสอนแล้วเข้าใจ.....					
	<u>สถานที่เรียน</u>					
8.	สภาพห้องเรียนไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
9.	โต๊ะเก้าอี้มีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน.....					
10.	สภาพห้องเรียนปราศจากกลิ่นต่าง ๆ เช่น กลิ่น เหม็นจากห้องน้ำ กลิ่นอาหารจากโรง อาหาร ฯลฯ.....					
11.	ภายในห้องเรียนสะอาดและมีการจัดตกแต่งห้อง อย่างดี ทำให้นักเรียน.....					
	<u>สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน</u>					
12.	ครูใช้สื่อประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม.....					
13.	อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ครูใช้มีสภาพที่ดีใน การใช้งาน.....					
14.	แต่ละห้องมีอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ.....					
15.	เวลาครูสอน ครูจะใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน ที่ทันสมัย.....					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
	การวัดผลและประเมินผล					
16.	ครูออกข้อสอบไม่ตรงกับเนื้อหาที่สอน.....					
17.	ครูออกข้อสอบยากเกินไป.....					
18.	เมื่อเรียนอะไรไป ครูจะทดสอบว่านักเรียนเรียน รู้เรื่องหรือไม่ ก่อนที่ครูจะสอนบทเรียนเรื่องใหม่.					

ภาคผนวก ค
คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามด้านพฤติกรรมการเรียน

ข้อ	t	ข้อ	t
1	2.584	16	1.404
2	1.812	17	2.011
3	2.859	18	3.475
4	3.542	19	2.713
5	3.836	20	1.646
6	2.679	21	0.734
7	3.417	22	(r) .535
8	6.071	23	4.491
9	1.111	24	1.403
10	(r) .560	25	2.763
11	3.094	26	1.935
12	5.421	27	3.043
13	0.271	28	1.110
14	1.648	29	2.680
15	2.688	30	2.323

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านพฤติกรรมการเรียน เท่ากับ 8.293

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามด้านครอบครัว

ข้อ	t	ข้อ	t
1	1.774	23	2.718
2	2.454	24	1.755
3	2.057	25	2.348
4	1.074	26	4.876
5	3.864	27	1.501
6	2.202	28	5.958
7	0.496	29	4.145
8	(r) .505	30	3.574
9	4.373	31	(r) .149
10	2.947	32	8.087
11	1.934	33	3.212
12	5.741	34	0.219
13	1.402	35	3.834
14	1.372	36	6.744
15	2.680	37	(r) .207
16	4.136	38	3.739
17	4.481	39	2.809
18	1.926	40	(r) .844
19	(r) .479	41	(r) .646
20	(r) .320	42	3.460
21	1.977	43	2.253
22	3.945	44	5.280
		45	7.172

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแบบสอบถามด้านครอบครัว เท่ากับ 0.9786

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามด้านบรรยากาศการเรียนรู้การสอน

ข้อ	t
1	(r) .559
2	(r) .431
3	3.794
4	(r) .471
5	3.764
6	2.638
7	2.243
8	1.200
9	2.605
10	1.207
1	4.253
12	3.328
13	6.260
14	2.393
15	(r) .724
16	3.117
17	(r) .504
18	2.342
19	(r) .284
20	4.090

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแบบสอบถามด้านบรรยากาศการเรียนรู้การสอน เท่ากับ .6678

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ นางสาวอัมพรรัตน์
วัน เดือน ปีเกิด
ที่อยู่ปัจจุบัน

ชื่อสกุล ทองเนียม
วันอังคารที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2518
27/3 หมู่ 6 ต. หลักสอง อ. หนองแขม
กรุงเทพมหานคร 10600

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2530	โรงเรียนประชาบำรุง
พ.ศ. 2536	โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม (วิทย์ - คณิต)
พ.ศ. 2540	กศ.บ. (การแนะแนว) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2545	กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร